Γη & Ελευθερία

Έκδοση της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης |ομοσπονδία συλλογικοτήτων|

Τεύχος #31 Φλεβάρης 2023 Τιμή οικονομικής ενίσχυσης: 0,50 ευρώ | anpolorg@gmail.com | apo.squathost.com

Κάτω τα χέρια από τις καταλήψεις και τις κοινωνικές - ταξικές αντιστάσεις !

"η τέχνη και ο πολιτισμός των "από τα κάτω" θα επανανοηματοδοτήσει το όραμα για την κοινωνική απελευθέρωση, θα προωθήσει μία τέχνη βαθιά αντισυστημική δίνοντας το τελειωτικό χτύπημα στους εξουσιαστές αυτού του κόσμου."

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΜΑΣ

ΝΙΚΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤ(ΡΙ)ΩΝ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ 85!

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ- ΔΕ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ 16ΧΡΟΝΟΥ ΡΟΜΑ ΚΩΣΤΑ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ

Στις 5 Δεκεμβρίου, στη Θεσσαλονίκη, οι μπάτσοι εκτελούν εν ψυχρώ τον 16χρονο Ρομά Κώστα Φραγκούλη έπειτα από καταδίωξη διότι δεν πλήρωσε 20 ευρώ βενζίνη. Στις 13 Δεκέμβρη ανακοινώθηκε ο θάνατός του. Από την πρώτη στιγμή ΕΛ.ΑΣ και ΜΜΕ επιδίδονται σε έναν αγώνα διαστρέβλωσης των πραγματικών στοιχείων του γεγονότος, εργαλειοποιώντας την κοινωνική προκατάληψη, το διάχυτο ρατσισμό και την περιθωριοποίηση σε βάρος της κοινότητας Ρομά για την κατασυκοφάντηση του νεκρού και την συγκάλυψη της δολοφονίας του. Όπως και στην περίπτωση της κρατικής δολοφονίας του 18χρονου Ρομά Νίκου Σαμπάνη τον Οκτώβρη του 2021 στο Πέραμα, ο ένστολος εκτελεστής του Κώστα Φραγκούλη αφήνεται ελεύθερος, απολαμβάνοντας το καθεστώς αστυνομικής και δικαστικής προστασίας.

Από τη δολοφονική και ρατσιστική αντιμεταναστευτική πολιτική, τις εν ψυχρώ δολοφονίες, τους βασανισμούς και τις κακοποιήσεις σε αστυνομικά τμήματα και μπλόκα μέχρι και το φασιστικό κατασταλτικαό δόγμα «Νόμος και Τάξη» που εκφράζεται με την άγρια καταστολή των διαδηλώσεων, τις εισβολές και εκκενώσεις καταλήψεων, τις επιθέσεις σε απεργιακές κινητοποιήσεις και την αστυνομική κατοχή σε πανεπιστήμια και πλατείες, ο κόσμος της εξουσίας επιχειρεί με την τρομοκρατία και τη διαχυση του φόβου να επιβάλει την σιωπή και να θωρακιστεί απέναντι στην προοπτική νέων πληβειακών ξεσηκωμών.

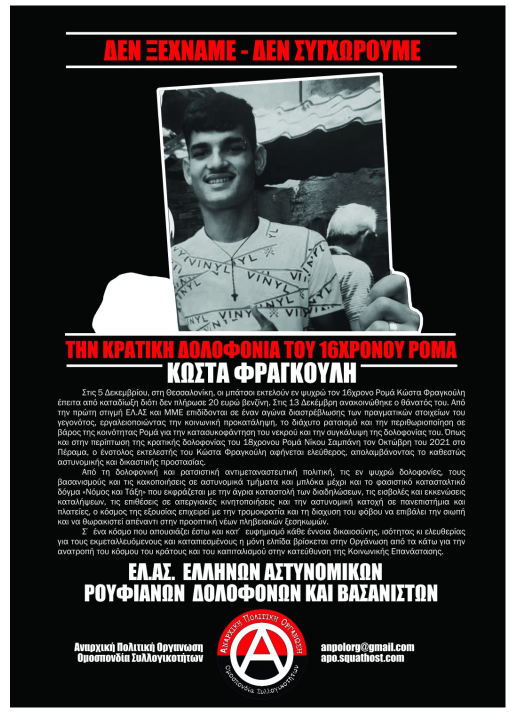
Σ΄ έναν κόσμο που απουσιάζει έστω και κατ΄ευφημισμό κάθε έννοια δικαιοσύνης, ισότητας κι ελευθερίας για τους εκμεταλλευόμενους και καταπιεσμένους η μόνη ελπίδα βρίσκεται στην Οργάνωση από τα κάτω για την ανατροπή του κόσμου του κράτους και του καπιταλισμού στην κατεύθυνση της Κοινωνικής Επανάστασης.

13/12 [Αθήνα] χιλιάδες κόσμου στη διαδήλωση για την κρατική δολοφονία του 16χρονου ρομα Κώστα Φραγκούλη

ΕΛ.ΑΣ. ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΡΟΥΦΙΑΝΩΝ, ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΙΣΤΩΝ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση- Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Ενημέρωση από την 9η Συνδιάσκεψη της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

Στις 17 και 18 Δεκέμβρη του 2022 πραγματοποιήθηκε στο αναρχικό- αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια, στην Αθήνα η 9η Συνδιάσκεψη της Α.Π.Ο –Ο.Σ. Στη διήμερη αυτή διαδικασία συμμετείχαν οι συλλογικότητες, μέλη της ΑΠΟ, Αναρχική συλλογικότητα "Κύκλος της Φωτιάς" (Αθήνα), Αναρχική Συλλογικότητα "Όμικρον 72" (Αθήνα), Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό "Μαύρο και Κόκκινο" (Θεσσαλονίκη) και Συλλογικότητα για τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό "Libertatia" (Θεσσαλονίκη), οι οποίες κατά την πρώτη ημέρα, στο πλαίσιο της ανοιχτής συζήτησης, τοποθετήθηκαν αναφορικά με μια σειρά από ζητήματα της πολιτικής και κοινωνικής συγκυρίας, ενώ κατά τη δεύτερη ακολούθησε ο εσωτερικός διάλογος και απολογισμός σχετικά με τη μέχρι τώρα, αλλά και τη μελλοντική, πορεία της οργάνωσης. Την ανοιχτή διαδικασία της πρώτης ημέρας παρακολούθησαν επίσης σύντροφοι και συντρόφισσες από τη Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση, την Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας και την Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/τριών Quieta Movere.

Οι τοποθετήσεις στο πλαίσιο της ανοιχτής διαδικασίας της πρώτης ημέρας αναφέρθηκαν σε μια σειρά από θεματικές της πολιτικής και κοινωνικής επικαιρότητας των τελευταίων χρόνων. Οι τοποθετήσεις εστίασαν στις οικονομικές, εργασιακές και εκπαιδευτικές αναδιαρθρώσεις που αποτελούν μέρος της ευρύτερης αναδιάρθρωσης του κρατικού- καπιταλιστικού συστήματος,

στη διάλυση του κοινωνικού αγαθού της υγείας, στη λεηλασία της κοινωνικής βάσης και την ακρίβεια αλλά και στο ξέσπασμα του πολέμου στην Ουκρανία και τη γιγάντωση των πολεμικών προετοιμασιών, απότοκο των συνεχώς εντεινόμενων διακρατικών ανταγωνισμών ανά την υφήλιο. Αναλύθηκαν ζητήματα που αφορούν την όξυνση της έμφυλης βίας, η οποία συνδέεται άρρηκτα με τον εξουσιαστικό θεσμό της πατριαρχίας, τη λεηλασία της φύσης από την καταστρεπτική μανία του κράτους και του κεφαλαίου, την καταστολή του αναρχικού κι επαναστατικού κινήματος, που κράτος και κεφάλαιο έχουν εξαπολύσει, μέσα από τις συνεχιζόμενες εκκενώσεις καταλήψεων, το χτύπημα των διαδηλώσεων και τις διώξεις αναρχικών, την όξυνση της κρατικής βιας και τρομοκρατίας με χαρακτηριστικό παράδειγμα την κρατική δολοφονία του 16χρονου Ρομά Κώστα Φραγκούλη και την ενίσχυση της αστυνομικής παρουσίας σε κάθε πεδίο της καθημερινότητας για την επιβολή των σχεδια-

6 Δεκέμβρη

Απο το μπλοκ της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης στη Θεσσαλονίκη και από τη συμμετοχή της ΑΠΟ στην Αθήνα στο μπλοκ της Συνέλευσης Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση - Πρωτοβουλίας Αναρχικών Φοιτητών/τριών Αθήνας

Από την εκδήλωση της Πρωτοβουλίας Αναρχικών Φοιτητών/τριών Αθήνας στο τριήμερο του Πολυτεχνείου με θέμα "Η Εξέγερση του Πολυτεχνείου και η Ανάγκη Αναρχικής Οργάνωσης και Παρουσίας στα Πανεπιστήμια Σήμερα"

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΚΡΑΤΙΚΟΥΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΟΥ Ε.Σ.Υ

Την 1η Δεκέμβρη '22 πραγματοποιήθηκε στο Σύνταγμα απεργιακή συγκέντρωση των υγειονομικών. Η Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση συμμετείχε στη συγκέντρωση με πανό "Άμεση ενίσχυση της δημόσιας υγείας - Αλληλεγγύη στον αγώνα των υγειονομικών - ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ"

σμών κράτους και κεφαλαίου, από τα πάρκα, τις πλατείες και τους λόφους μέχρι τα πανεπιστήμια και ολόκληρες γειτονιές. Τέλος τοποθετήθηκε η ανάγκη ανάπτυξης και διεύρυνσης των οργανωμένων αντιστάσεων και καταφάσεων των από τα κάτω σε μια σειρά από πεδία παρέμβασης όπως το εκπαιδευτικό, το κοινωνικό και το ταξικό/εργασιακό και η συνολικότερη υπεράσπιση του ίδιου του αναρχικού προτάγματος και του κοινωνικού, ανατρεπτικού και επαναστατικού χαρακτήρα του, ειδικά σε μια ευμετάβλητη περίοδο όπου η συνολική και οργανωμένη επίθεση κράτους και αφεντικών διαρκώς οξύνεται, θέτοντας το ζήτημα της Οργάνωσης των αναρχικών και της οργανωμένης αντεπίθεσής τους ακόμα πιο επιτακτικό και αναγκαίο τόσο σήμερα όσο και στο προσεχές μέλλον όπου η καταστολή θα ενταθεί αλλά και οι προσπάθειες διαμεσολάβησης και αφομοίωσης των από τα κάτω αγώνων θα επανέλθουν στο προσκήνιο, επιχειρώντας να μετατραπούν οι μάχες του αναρχικού κινήματος σε καύσιμο για τις προεκλογικές μηχανές.

Κατά τη δεύτερη ημέρα, οι διαδικασίες της Συνδιάσκεψης συνεχίστηκαν με τις εσωτερικές συζητήσεις των συλλογικοτήτων, οι οποίες έκαναν απολογισμό της μέχρι τώρα κίνησής της, της λειτουργίας των οργάνων και των ειδικών θεματικών ομάδων, επανεκτίμησαν το πολιτικό πλαίσιο και έθεσαν τις κατευθύνσεις κίνησης της οργάνωσης για το επόμενο διάστημα, με ορίζοντα το επόμενο Συνδέδριο που προγραμματίστηκε για την άνοιξη του 2023 στη Θεσσαλονίκη.

Η Α.Π.Ο. εκφράζει, από τη στιγμή της συγκρότησής της, μια ανοιχτή πρόταση για τους αναρχικούς που αναφέρονται στον οργανωμένο και συλλογικό αγώνα και στην κοινωνική επανάσταση· μια διαρκή πρόταση για την πολιτική και οργανωτική συγκρότηση του αναρχικού κινήματος. Με δεδομένη την εκτίμηση πως η κατασταλτική εκστρατεία του κράτους αποτελεί μια μακροπρόθεσμη επιλογή ασφυκτικού περιορισμού των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και αιχμή του δόρατος της συνολικής επιχείρησης αλλαγής του κοινωνικού τόπου σε μία δυστοπία εκμετάλλευσης και υποταγής και έχοντας την εκτίμηση της υποβόσκουσας κοινωνικής έκρηξης απέναντι σε αυτή την επιχείρηση, θέλουμε να προχωρήσουμε στη συγκρότηση ενός πολιτικού σχεδίου που να αντιμετωπίζει κατάματα τις προκλήσεις των καιρών μας, συνυπολογίζοντας εκείνους με τους οποίους βαδίζουμε μαζί και επιδιώκοντας να βρεθούμε στο πλάι ακόμα περισσότερων. Με σπουδή για την οργάνωση της άμυνας απέναντι στην επέλαση του κράτους και των αφεντικών και έχοντας ως ορίζοντα τη γενικευμένη κοινωνική και ταξική χειραφέτηση. Με συνέπεια στα ταξικά και κοινωνικά μέτωπα αγώνα που θέτουν φραγμούς στην περαιτέρω υποβάθμιση της ζωής μας στο σήμερα και έχοντας ως στόχο την κατάκτηση της μόνης ζωής που αξίζει να βιωθεί: αυτής στα λαϊκά συμβούλια της κοινωνικής επανάστασης.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση-Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Ανακοίνωση για την εκκένωση της Κατάληψης Mundo Nuevo

Κουβαλάμε έναν καινούργιο κόσμο στις καρδιές μας, αλλά όχι μόνον εκεί!

Η εξέγερση του Δεκέμβρη σήμανε συναγερμό στα επιτελεία της εξουσίας. Η προσαρμογή της κρατικής στρατηγικής σε συνθήκες κρίσης αλλά και μαχητικής λαϊκής αντίστασης διαμόρφωσε το δόγμα του ολοκληρωτικού ελέγχου και της προληπτικής αντιεξέγερσης. Η κλιμάκωση της κρατικής τρομοκρατίας συμπεριέλαβε μια σειρά από διαδικασίες: την άνοδο του φασισμού/ναζισμού, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών και τις δολοφονίες τους στα σύνορα, την ολοκληρωτική υποτίμηση των ζωών των εργαζομένων, τη διάλυση της δημόσιας υγείας, τους νόμους περιστολής των διαδηλώσεων και των απεργιών, τον έλεγχο της ζωής στα πανεπιστήμια και πολλά ακόμη. Αιχμή της κατασταλτικής δράσης του κράτους αποτελεί και η επίθεση στους κατειλημμένους χώρους και το αναρχικό κίνημα. Η τωρινή κυβέρνηση συνεχίζοντας και αναβαθμίζοντας το έργο όλων των προηγούμενων εξέθεσε τις προθέσεις της αρχικά με το τελεσίγραφο Χρυσοχοΐδη για την επίθεση στο σύνολο των κατειλλημένων χώρων. Όταν κατάλαβε ότι η στρατηγική της ενιαίας επίθεσης παρήγαγε πολύ περισσότερη συσπείρωση απ' ότι φόβο την εγκατέλειψε, άλλαξε προϊστάμενο στο υπουργείο καταστολής και επιδόθηκε σε σταδιακά χτυπήματα ανά την επικράτεια.

Η πολιτική κατεύθυνση της κυβέρνησης είναι προφανής και γίνεται ακόμη πιο ξεκάθαρη όταν αντιλαμβάνεται κανείς σε ποιόν απευθύνεται εν όψει εκλογών – αποκλειστικά στην άκρα δεξιά και στα πιο οπισθοδρομικά τμήματα της κοινωνίας αυτά που βρίσκονται μακριά από οποιαδήποτε διαδικασία κοινωνικής κινητοποίησης και ενημερώνονται αποκλειστικά από τα ελεγχόμενα ΜΜΕ. Κομμάτι αυτής της επίθεσης αποτέλεσε και η εκκένωση της κατάληψης μας «Mundo Nuevo» τα ξημερώματα της Δευτέρας 28 Νοέμβρη, λίγες μέρες μετά το πέρασμα των 7 χρόνων που δημιουργήθηκε και λίγες μέρες επίσης πριν την επέτειο της 6ης Δεκέμβρη.

Μικροφωνική αλληλεγγύης και αναρτηση πανό στο Ολύμπιον (Θεσ/νίκη)

Λέγεται πολλές φορές ότι αυτά τα χτυπήματα γίνονται αποκλειστικά για να χαϊδευτούν τα αυτιά των ακροδεξιών ή για να αλλάξει η ατζέντα της πολιτικής επικαιρότητας και να τραβηχτούν τα βλέμματα μακριά από τις υποκλοπές, τα σκάνδαλα, τις εξώσεις, τις εταιρείες off shore των βουλευτών, την εμπλοκή τους σε δίκτυα παιδεραστίας και πολλά άλλα θαυμαστά που έχουν έρθει στην επιφάνεια ξανά το τελευταίο διάστημα. Ακόμη κι αν κάτι τέτοιο ισχύει σε μερικό βαθμό κατά την άποψή μας αυτά αποτελούν μόνο δευτερεύουσες συνέπειες και καθόλου την αιτία που εξηγεί το μένος των διωκτών. Το κράτος επιτίθεται στις καταλήψεις γιατί αυτές είναι δομές αγώνα που υποστηρίζουν έμπρακτα και δυναμικά τις ταξικές και κοινωνικές αντιστάσεις, διαμορφώνουν συνειδήσεις, δίνουν χώρο και τρόπο σε τμήματα της νεολαίας και άλλων κοινωνικών ομάδων να εκφραστούν, να κοινωνικοποιηθούν, να αγωνιστούν. Αποτελούν πολύ μεγάλο πολιτικό πρόβλημα για την κάθε κυβέρνηση, μια ανοιχτή πληγή στον θεσμό της ιδιοκτησίας πάνω στον οποίο βασίζεται το κράτος και ο σημερινός καπιταλιστικός κόσμος.

Γράφουμε πολύ συχνά για το τι είναι οι καταλήψεις και αναφερόμαστε στις βιβλιοθήκες, το θέατρο, το σινεμά, τις εκδηλώσεις, τις συναυλίες και άλλα πολλά. Και όντως φυσικά είναι και όλα αυτά. Πως άλλωστε θα μπορούσαν να υπάρχουν κοινωνικοί αγωνιστές χωρίς τα τραγούδια, τις παραστάσεις, τις ομιλίες και τα βιβλία τους; Όσο έχουμε ταυτίσει την καθημερινή μας ζωή με τον ίδιο τον αγώνα για έναν καλύτερο κόσμο όλα τα παραπάνω είναι αυτονόητα. Όπως και το γεγονός ότι η Mundo Nuevo υπήρξε και κυριολεκτικά το σπίτι αρκετών από εμάς που ζούσαμε μέσα στο σπίτι. Ωστόσο πέραν τούτων η Mundo Nuevo είναι το μεγάλο σπίτι του Οργανωμένου Αναρχισμού, είναι η πολιτική στέγη των σχεδιασμών μας για την οργάνωση της αντίστασης, για την αποτελεσματικότερη παρέμβαση μας με σκοπό την ανατροπή του υφιστάμενου σχηματισμού εξουσίας. Μέσα στον κατειλημμένο χώρο διαμορφώσαμε την αντίληψή μας για την πάλη μας, την παρέμβαση στα κοινωνικά πεδία, οργανώσαμε τη δράση μας στα πανεπιστήμια, προωθήσαμε τις μαθητικές πρωτοβουλίες, υποστηρίξαμε τις εργατικές αντιστάσεις, αποφασίσαμε την εξάπλωση μας στις γειτονιές. Έτσι συμβάλαμε στα μεγάλα ξεσπάσματα όπως των φοιτητών στην κατειλημμένη πρυτανεία, έτσι διοργανώσαμε το 3ο ελευθεριακό φεστιβάλ που αποτέλεσε τόσο μεγάλο μπελά για την κυβέρνηση που αποφάσισε να το διαλύσει με κίνδυνο να σκοτώσει ανθρώπους που παρακολουθούσαν τις συναυλίες του. Από τις ζυμώσεις με τους συντρόφους και τις συντρόφισσες έγινε κατορθωτό οι μαυροκόκκινες σημαίες της Αναρχίας να μη λείπουν ποτέ από καμιά κινητοποίηση τα τελευταία χρόνια, ενόσω τα ελευθεριακά μπλοκ πυκνώνουν ολοένα και περισσότερο, τόσο που οι ευάριθμες και ενισχυμένες δυνάμεις καταστολής να μην μπορούν να τα περικυκλώσουν, να τα εξοντώσουν.

Όπως δεν μπορούν να εξοντώσουν κι εμάς. Ό,τι σπείραμε τόσα χρόνια μέσα στη Mundo Nuevo έχει ήδη καρπίσει. Το λένε όλες οι διαδηλώσεις, για τον Παύλο και τον Αλέξη, για τη 17 Νοέμβρη και τη γυναικεία απελευ-

θέρωση, για την ακρίβεια, τις απεργίες που μάχονται, τους φοιτητές που παλεύουν. Αυτά τα ξέρουν πολύ καλά οι κρατικοί ταγοί και οι κυβερνητικοί απολογητές, γνωρίζουν ότι είναι το ριζοσπαστικό και το αναρχικό κίνημα, οι από τα κάτω αντιστάσεις που τους έθεσαν σοβαρά εμπόδια στη διαδικασία καταστροφής και λεηλασία των ζωών μας, όσο δεν το έπραξε κανένα κόμμα, καμιά αξιωματική ή

άλλη αντιπολίτευση. Η Νέα Σμύρνη, η κατειλημμένη Πρυτανεία του ΑΠΘ, οι μεγάλες διαδηλώσεις και η επαφή χιλιάδων ανθρώπων με ριζοσπαστικές πολιτικές και δράσεις τους ταρακούνησε και τους τρόμαξε ξανά. Και είναι πάλι το φάντασμα του Δεκέμβρη που πρέπει να ξορκίσουν. Γι' αυτό μας χτυπάνε.

Ναι, ασφαλώς είχαμε και έχουμε πάντα έναν καινούργιο κόσμο στις καρδιές μας, αλλά δεν βρίσκεται μονάχα εκεί. Αλλά σε όσα έχουμε φτιάξει ήδη, σε όσα έχουν ήδη δημιουργηθεί και πάρει τον δρόμο τους μέσα στο απέραντο ποτάμι της ορμητικής ελευθερίας που ονομάζουμε Αναρχία. Νέοι και παλιοί σύντροφοι και συντρόφισσες συνεχίζουν αδιάκοπα την πάλη και αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε κι εμείς ασφαλώς. Πρώτα και κύρια διεκδικώντας πίσω τη Mundo Nuevo. Ο αγώνας για την ανάκτηση μόλις έχει αρχίσει και καλούμε όλο το κίνημα πανελλαδικά αλλά και στο εξωτερικό να στηρίξει αυτήν την υπόθεση, γιατί δεν αφορά μόνο εμάς αλλά ολόκληρο το ριζοσπαστικό, αναρχικό και καταληψιακό κίνημα. Προειδοποιούμε ταυτόχρονα τον Δήμο Θέρμης να μην συντρέξει, να μην γίνει ο κουβαλητής της κυβέρνησης της βίας και του αυταρχισμού και να βγάλει από το μυαλό του σκέψεις περί δήθεν «αξιοποίησης», οι οποίες πέραν των υπολοίπων αποτελούν και προφανή ψεύδη, όταν οι ίδιες οι αστυνομικές αρχές έχουν προβεί ήδη σε σοβαρές ζημιές στο κτήριο, ενώ το έχουν απομονώσει πλήρως με τόνους λαμαρίνας.

Καλούμε όλες τις ριζοσπαστικές οργανώσεις, τις ομάδες και συλλογικότητες, γυναικείες πρωτοβουλίες, εργατικά σωματεία, φοιτητικά σχήματα και συλλόγους, μαθητικές συσπειρώσεις να βγάλουν ανακοινώσεις καταδίκης της εισβολής και της εκκένωσης, καλούμε όλους τους προοδευτικούς ανθρώπους της πόλης να σταθούν στο πλευρό μας, ενάντια στην κρατική τρομοκρατία και επιβολή. Δεν υποχωρούμε ποτέ – Η νίκη θα είναι δική μας.

Υ.γ. Σαράντα τέσσερα (44) πανό είπαν οι μπάτσοι βρήκανε μέσα στη Mundo Nuevo. Τίποτε δηλαδή, ούτε το 1 χιλιοστό από όσα έχουμε κάνει για να βρεθούμε δίπλα στους καταπιεσμένους αυτού του κόσμου.

Κατάληψη Mundo Nuevo | Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό «Μαύρο & Κόκκινο» (μέλος της ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ)

Εκατοντάδες άνθρωποι συγκεντρώθηκαν την Παρασκευή 9/12 στα Δικαστήρια απέναντι στην κρατική δολοφονική βία των σωμάτων ασφαλείας (πυροβολισμός 16χρονου), την καταστολή με τις εκκενώσεις καταλήψεων (Mundo Nuevo), το χτύπημα εργατικών αγώνων (Μαλαματίνα) και τις διώξεις αγωνιστών (βλ. 17 Νοέμβρη 2020).

Εκδικάζονταν οι κρατικές διώξεις τόσο των συντρόφων μελών της συλλογικότητάς μας και συναγωνιστών για την απαγορευμένη πορεία του Πολυτεχνείου την 17η Νοέμβρη 2020 με πρόσχημα την πανδημία, όσο και των 4 συλληφθέντων συντρόφων μας από την εκκένωση της Κατάληψη Mundo Nuevo. Το πρώτο δικαστήριο πήρε αναβολή για την 30/06/2023 και το δεύτερο για την 28/06/2023.

Επιπλέον σήμερα εκδικαζόταν άλλο ένα δικαστήριο των απεργών εργατών της Μαλαματίνα οι οποίοι βρισκόμενοι σε πολύμηνη απεργία διαρκείας έχουν έρθει αντιμέτωποι με την εργοδοτική τρομοκρατία και την κρατική καταστολή με χημικά, ξύλο, απολύσεις και έναν ολόκληρο μηχανισμό διώξεων. Το Σάββατο 10/12 οι απεργοί εργάτες πραγματοποίησαν συναυλία αλληλεγγύης την οποία και στηρίξαμε.

Ακόμη, την Παρασκευή 9/12 περνούσε από ανακριτή ο μπάτσος που πυροβόλησε τον 16χρονο Κώστα στο κεφάλι. Διαρκή συνθήματα ενάντια στην κρατική δολοφονική βία φωνάζονταν με παλμό διαρκώς στη συγκέντρωση -στην οποία επίσης καλούσαμε-, στην οποία με δικό τους πανό βρίσκονταν εκατοντάδες άνθρωποι από τις κοινότητες των Ρομά. Το δικαστήριο διχογνώμησε ως προς την προφυλάκιση του μπάτσου δολοφόνου, ορίζοντας εκ νέου εκδίκαση μέσω συμβουλίου σε 5 μέρες.

Κρατικές δολοφονίες, εκκενώσεις καταλήψεων, διώξεις αγωνιστών

Να υψώσουμε οδοφράγματα αντίστασης και αλληλεγγύης στην προέλαση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού

Mundo Nuevo Κατάληψη για πάντα

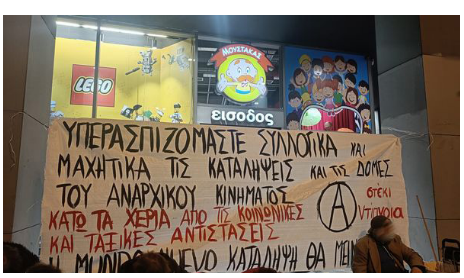
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ MUNDO NUEVO ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τα ξημερώματα της 28ης Νοέμβρη ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις εισβάλλουν και εκκενώνουν την κατάληψη Mundo Nuevo στη Θεσσαλονίκη. Μέσα από το κτίριο συλλαμβάνουν 4 συντρόφους/ισσες ενώ προσαγάγουν και τρεις ακόμα από τους γύρω δρόμους, οι οποίοι αφήνονται ελεύθεροι μετά από λίγη ώρα. Άμεσα πραγματοποιείται συγκέντρωση υπεράσπισης της κατάληψης που στέκεται δυναμικά απέναντι από τον αστυνομικό φραγμό και το ίδιο απόγευμα πραγματοποιείται μαζική πορεία στην πόλη της Θεσσαλονίκης που διαδηλώνει σε αλληλεγγύη με τη Mundo Nuevo και ενάντια στην κατασταλτική μανία του κράτους απέναντι στους αναρχικούς, στις καταλήψεις και τους αυτοοργανωμένους και αδιαμεσολάβητους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες. Η στοχοποίηση των συντρόφων/ισσών συνεχίζεται και τις επόμενες ημέρες με παρακολουθήσεις καθώς και επιπλέον διώξεις, όπως το Σάββατο 3 Δεκέμβρη, που μετά τη λήξη καλεσμένης πορείας αλληλεγγύης στην κατάληψη, συλλαμβάνεται σύντροφος στον οποίο αποδίδονται κατηγορίες πάνω σε σαθρά στοιχεία. Παράλληλα και ενώ η αστυνομική παρουσία στη γειτονιά παραμένει έντονη γύρω από την κτήριο, ξεκινούν οι εργασίες σφραγίσματός του με διπλές λαμαρίνες, καταστρέφεται το εσωτερικό του προκειμένου να αχρηστευθεί με την αφαίρεση των σωλήνων ύδρευσης και των καλωδίων της ΔΕΗ και εγκαθίσταται συναγερμός και κάμερες.

Η Mundo Nuevo που εκκενώθηκε λίγες ημέρες μετά το κλείσιμο των επτά χρόνων από τη δημιουργία της, λίγες ημέρες πριν την ημέρα αντίστασης και μνήμης για τα 14 χρόνια από την κοινωνική εξέγερση του 2008 και μόλις μερικές ώρες αργότερα από την πραγματοποίηση εκδήλωσης αλληλεγγύης για την οικονομική ενίσχυση των απεργών της Μαλαματίνας

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στα Προπύλαια

[Αθήνα] Από την συγκέντρωση στο Μοναστηράκι στο πλαίσιο της πανελλαδικής μέρας δράσης αλληλεγγύης στις καταλήψεις

αποτελεί όλα αυτά τα χρόνια αναπόσπαστο κομμάτι των καταλήψεων, του οργανωμένου αναρχικού αγώνα και των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων. Η κατασταλτική επίθεση που δέχτηκε ήταν συνέχεια τόσο των επιχειρήσεων

της τελευταίας περιόδου απέναντι στις καταλήψεις με πιο πρόσφατες την εκκένωση της κατάληψης Ντουγρού στη Λάρισα και την εισβολή στα Κατειλημμένα Προσφυγικά της Λ. Αλεξάνδρας στην Αθήνα, όσο και των κατασταλτικών επιθέσεων εναντίον του αναρχικού αγώνα, όπως και αυτή στο 3ο Ελευθεριακό φεστιβάλ κατειλημμένων χώρων και συλλογικοτήτων στο ΑΠΘ, κομμάτι του οποίου ήταν και η Κατάληψη Mundo Nuevo.

Η επίθεση στις καταλήψεις αποτελεί διαχρονικό στόχο των κατασταλτικών σχεδιασμών της εξουσίας, ανεξαρτήτως πολιτικής διαχείρισης. Από την εξέγερση του 2008 και μετά η στρατηγική της αντιεξέγερσης αποτυπώνεται με σαφείς όρους πλέον σε κάθε πεδίο που αναπτύσσονται κοινωνικές διεργασίες αμφισβήτησης. Στα πανεπιστήμια με την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου και την είσοδο της αστυνομίας στα ανώτατα ιδρύματα, στις γειτονιές με τη συνεχή παρουσία αστυνομικών δυνάμεων, με χαρακτηριστικότερο παράδειγμα την περιοχή των Εξαρχείων με τη μονιμοποίηση ενός αστυνομικού στρατού κατοχής στο εσωτερικό της που βασανίζει, παρενοχλεί, ξυλοκοπεί διαδηλωτές/τριες, τρομοκρατεί κατοίκους και θαμώνες, στους εργασιακούς χώρους με την ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης και την παρανομοποίηση του όπλου της απεργίας, με το νομοσχέδιο περιστολής των διαδηλώσεων, με την αυστηροποίηση του σωφρονιστικού κώδικα, με την ανάπτυξη του νομικού οπλοστασίου του κράτους, με τις δικαστικές σκευωρίες απέναντι σε αγωνιστές, με την αναβάθμιση του ρόλου της αστυνομίας που έχει αναδειχθεί ως ο πλέον αναγκαίος για τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά παράγοντας που κυριαρχεί στο δημόσιο πεδίο με τη διαρκή επιτήρηση, τον συνεχή έλεγχο, σπέρνοντας τον φόβο και την τρομοκρατία, με αποτέλεσμα την αποθράσυνση των πραιτοριανών του κράτους που- έχοντας την πλήρη ασυλία από το ίδιο το σύστημα που προωθεί το όργιο βίας -βιάζουν μέσα στα αστυνομικά τμήματα, βασανίζουν διαδηλωτές και δολοφονούν εν ψυχρώ και κατά το δοκούν, όπως στην περίπτωση του 16χρονου Ρομά Κώστα Φραγκούλη στη Θεσσαλονίκη που χτυπήθηκε με σφαίρα στο κεφάλι.

Επιχειρώντας να σβήσουν ολοσχερώς τα αποτυπώματα που άφησαν οι αγώνες του παρελθόντος επιτιθέμενοι με μανία σε όλους όσοι εξακολουθούν να αντιστέκονται, σε όσους δεν παύουν να αγωνίζονται απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα με ορίζοντα το γκρέμισμα του σάπιου κρατικού-καπιταλιστικού-πατριαρχικού κόσμου και τη δημιουργία ενός κόσμου Ελευθερίας, Ισότητας, Αλληλεγγύης. Επιτίθονται στην Αναρχία. Που δεν αφομοιώνεται, δεν παραιτείται, δεν υποχωρεί. Και αναπόσπαστο κομμάτι του αναρχικού αγώνα αποτελούσαν και θα συνεχίσουν να αποτελούν οι καταλήψεις. Γιατί αποτελούν πεδία συνάντησης όσων έμπρακτα αμφισβητούν το σύστημα της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, γιατί από εκεί ξεκινούν τα σχέδια ανατροπής των αντικοινωνικών σχεδιασμών κράτους και κεφαλαίου που στοχοποιούν το σύνολο της κοινωνίας υφαρπάζοντας ό,τι της ανήκει, λεηλατώντας κάθε πεδίο παροχής των κοινωνικών αναγκών, καταστρέφοντας την ίδια τη φύση, εξαθλιώνοντας την κοινωνική πλειοψηφία, καταδικάζοντας στον θάνατο όσους θεωρούν περισσευούμενους πληθυσμούς. Γιατί οι καταλήψεις αποτελούν πηγή έμπνευσης και πόλο έλξης για όσες και όσους μπορούν να ονειρεύονται ακόμα και έχουν τη δύναμη και την πίστη να παλεύουν για έναν Καινούριο Κόσμο. Αυτόν που βγάζει ρίζες και μεγαλώνει μέσα στους χώρους του αναρχικού αγώνα μας και τις αυτοοργανωμένες δομές αντίστασης, μέσα σε κάθε αδιαμεσολάβητο, αντιθεσμικό, αυτοοργανωμένο πεδίο αγώνα. Γι' αυτό τις χτυπάνε και γι' αυτό θέλουν να τσακίσουν όλες τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις.

Πάντα παρούσα, η κατάληψη Mundo Nuevo ήταν και θα είναι αγκάθι που πληγώνει την κάθε εξουσία!

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΗΜΕΡΑ ΔΡΑΣΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

ΤΡΙΤΗ 17 ΓΕΝΑΡΗ
ΑΘΗΝΑ: Συγκέντρωση, Μοναστηράκι, 18:30
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Πορεία, Καμάρα, 18:00

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση |
Ομοσπονδία συλλογικοτήτων

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΕΚΧ ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ

Τον Οκτώβρη του 2022, στο πλαίσιο της όξυνσης της κατασταλτικής εκστρατείας του κράτους απέναντι στις καταλήψεις αγώνα, δημοσιεύτηκε προκήρυξη για διαγωνισμό εργολάβων από τον Δήμο Πετρούπολης για την «ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΚΤΙΡΙΩΝ ΝΕΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ ΕΝΤΟΣ ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΤΙΡΙΩΝ ΠΡΩΗΝ ΒΟΤΑΝΙΚΟΥ» που στοχοποιεί ευθέως την κατάληψη του ΕΚΧ Βοτανικός κήπος. Εδώ και 13 χρόνια που δημιουργήθηκε αποτελεί μία αυτοοργανωμένη δομή αντίστασης και αυτοοργάνωσης στην Πετρούπολη κόντρα στα αντικοινωνικά σχέδια που προωθεί κράτος, δήμος και ιδιωτικές εταιρίες. Γιατί εκτός του ότι αποτελεί κατάληψη, άρα τίθεται de facto στο στόχαστρο των κατασταλτικών μηχανισμών ως πεδίο αμφισβήτησης της κυριαρχίας, ο Βοτανικός κήπος αποτελεί και δασική έκταση. Αυτό σημαίνει ότι εντάσσεται και στους σχεδιασμούς κράτους, δήμου και επενδυτών για τη μετατροπή των δημόσιων χώρων αστικού πρασίνου σε χώρους κερδοσκοπίας και κατανάλωσης, και αυτό που άνοιξε τον δρόμο για την υλοποίηση αυτών των σχεδιασμών ήταν ο αντι-περιβαλλοντικός νόμος του Χατζιδάκη για τον αποχαρακτηρισμό δασικών εκτάσεων σε όλη την επικράτεια (κάτι που αφορά και το άλσος του Αγ. Δημητρίου στον ίδιο δήμο) και την παραχώρησή τους σε ιδιώτες που θα φτιάξουν μαγαζιά για να χορτάσουν την αδηφάγα όρεξη του κεφαλαίου και όχι για να ικανοποιήσουν τις ανάγκες της ίδιας της κοινωνίας.Η ανέγερση κτιρίων του Δημαρχείου (τα οποία μάλιστα το 2017 είχε δρομολογηθεί να φτιαχτούν σε άλλη περιοχή!) δεν αποτελεί παρά το πρόσχημα για την καταστολή ακόμα ενός κατειλημμένου χώρου αγώνα.

Η επίθεση στις καταλήψεις αποτελεί διαχρονικό στόχο των κατασταλτικών μηχανισμών, ανεξαρτήτως πολιτικής διαχείρισης, με πιο πρόσφατες την εκκένωση της κατάληψης Mundo Nuevo στη Θεσσαλονίκη, της κατάληψης Μελιδώνη στα Χανιά, της κατάληψης Ντουγρού στη Λάρισα, την αστυνομική εισβολή στα Κατειλημμένα Προσφυγικά της Λ.Αλεξάνδρας στην Αθήνα. Καθώς αποτελεί και κομμάτι της αντιεξεγερτικής στρατηγικής του κράτους που αναπτύχθηκε μετά την κοινωνική εξέγερση του 2008 στοχεύοντας το σύνολο των αυτοοργανωμένων, αδιαμεσολάβητων κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων.

Όσο ο κόσμος της Εξουσίας, της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης επιχειρεί να σπείρει το φόβο και την υποταγή, όσο επιχειρεί να σβήσει αγωνιστικά αποτυπώματα δεκαετιών επιτιθέμενο στις καταλήψεις αγώνα, στις αυτοοργανωμένες δομές του αναρχικού και αντιεξουσιαστικού κινήματος, καταργώντας το πανεπιστημιακό άσυλο με την είσοδο της αστυνομίας στις σχολές, ψηφίζοντας νομοσχέδια για την περιστολή των διαδηλώσεων, για την υποβάθμιση της εκπαίδευσης και της υγείας, για τη λεηλασία της φύσης, βασανίζοντας και βιάζοντας στα αστυνομικά τμήματα, ξυλοκοπώντας διαδηλωτές/τριες, δολοφονώντας στα σύνορα πρόσφυγες και μετανάστες και στους δρόμους των πόλεων ως σύγχρονοι καουμπόηδες όσους θεωρεί πως περισσεύουν– όπως στην περίπτωση της δολοφονίας του Ρομά Ν.Σαμπάνη το 2021 στο Πέραμα και την πολύ πρόσφατη δολοφονία του Ρομά Κώστα Φραγκούλη από μπάτσους στην Θεσσαλονίκη- τόσο εμείς θα συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε για τη συντριβή του σάπιου κρατικού-καπιταλιστικού-πατριαρχικού συστήματος.

ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ – ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΤΑΓΗ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΝΤΙΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΣ, ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΤΩΝ

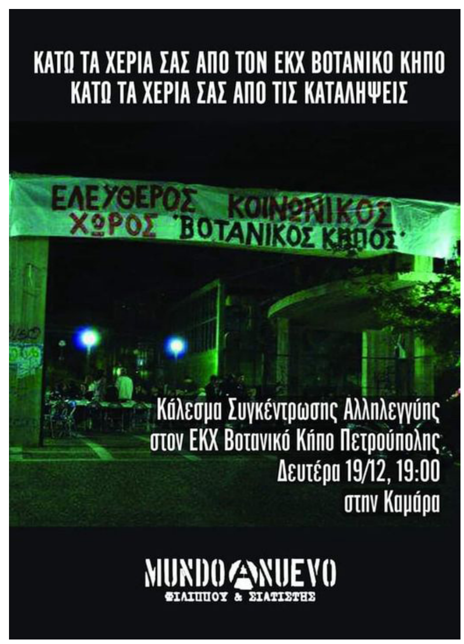
19 Δεκέμβρη, πορεία αλληλεγγύης στην Πετρούπολη

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ, ΤΙΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ ΔΟΜΕΣ, ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ

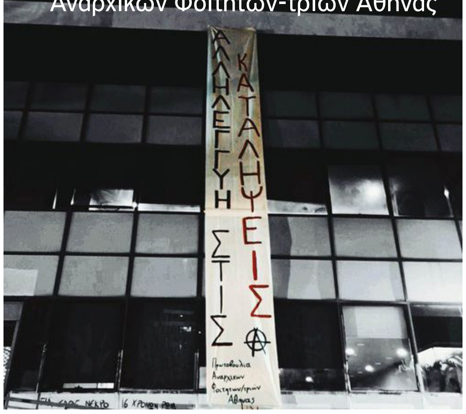
Κάλεσμα στήριξης της πορείας αλληλεγγύης στην κατάληψη ΕΚΧ Βοτανικό Κήπος

Δευτέρα 19 Δεκέμβρη, 18.00, Πλ.Πετρούπολης (Στρογγυλή)

αναρχικό-αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια

Ανάρτηση πανό της Πρωτοβουλίας Αναρχικών Φοιτητών-τριών Αθήνας

[Αθήνα] Ανάρτηση πανό της Συνέλευσης Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση στη γέφυρα της Μουστοξύδη

Από τη μηχανοκίνητη πορεία αλληλεγγύης στη Mundo Nuevo στη Θεσσαλονίκη

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΑ ΚΑΤΕΙΛΗΜΜΕΝΑ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ

Το πρωί της Τρίτης 22/11 πάνοπλες αστυνομικές δυνάμεις εισβάλλουν στα κατειλημμένα προσφυγικά και απαγάγουν δυο άτομα. Ώρες αργότερα ο ένας αφήνεται ελεύθερος, ενώ ο δεύτερος συλλαμβάνεται και του αποδίδονται κακουργηματικού χαρακτήρα κατηγορίες, την ίδια στιγμή που ο πολιτικός προϊστάμενος της ΓΑΔΑ επιχαίρει την επιχείρηση τρομοκρατίας της αστυνομίας. Το μεσημέρι της ίδιας μέρας καλείται συνέλευση στα κατειλημμένα προσφυγικά κατά τη διάρκεια της οποίας πραγματοποιείται εισβολή των δυνάμεων καταστολής στο 6ο μπλοκ, όπου και συλλαμβάνουν 79 άτομα ανάμεσά τους και μια έγκυο γυναίκα, αφού πρώτα τα χτύπησαν, τα έδεσαν πισθάγκωνα με χειροπέδες και τα έβαλαν γονατιστά προς τον τοίχο. Οι ξυλοδαρμοί συνεχίστηκαν και μέσα στη ΓΑΔΑ. Την Τετάρτη 23/11, ημέρα όπου περνούσαν από τα δικαστήρια οι συλληφθέντες, νέο όργιο καταστολής ξέσπασε κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης. Αστυνομικές δυνάμεις επιτέθηκαν τόσο στον αλληλέγγυο κόσμο όσο και σε συλληφθέντες και δικηγόρους, τραυματίζοντας 3 άτομα στο κεφάλι.

Η επίθεση εναντίον τόσο των καταλήψεων, με πρόσφατο παράδειγμα την εκκένωση της κατάληψης Ντουγρού στη Λάρισα, όσο και των ευρύτερων κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, που ξεσπούν από τη βάση, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της στρατηγικής προληπτικής αντιεξέγερσης, αποσκοπώντας στην τρομοκράτηση και την πειθάρχηση των πληβειακών στρωμάτων της κοινωνίας, για την απρόσκοπτη επέλαση της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Από τις εισβολές και εκκενώσεις καταλήψεων, το χτύπημα εργατικών και απεργιακών κινητοποιήσεων, όπως στο εργοστάσιο της Μαλαματίνας στη Θεσσαλονίκη, τις συλλήψεις και τους ξυλοδαρμούς από τις δυνάμεις καταστολής που έχουν στρατοπεδεύσει σε πάρκα, πλατείες, λόφους και πανεπιστήμια μέχρι τα συνεχή και άγρια χτυπήματα των διαδηλώσεων στο κέντρο της Αθήνας και τα κατασκευασμένα κατηγορητήρια και τις διώξεις εναντίον αναρχικών αγωνιστών. Ειδικά σε μια περίοδο όπου η βαθιά συστημική κρίση επιταχύνεται εν μέσω συνθηκών γενικευμένης λεηλασίας της κοινωνικής βάσης, οι κυρίαρχοι σπεύδουν να ξεριζώσουν τα σημεία αναφοράς του αναρχικού και αντιεξουσιαστικού αγώνα και να καταστείλουν όσους και όσες αγωνίζονται.

Οι καταλήψεις αποτελούν την υλική έκφραση του αγώνα και του οράματος για μια άλλη κοινωνία σε ευθεία αντιδιαστολή με το κρατικό, καπιταλιστικό, πατριαρχικό σύστημα εξουσίας. Ένα σύστημα που καθημερινά δολοφονεί δεκάδες ανθρώπους στα υποστελεχωμένα νοσοκομεία, στα χερσαία και υδάτινα σύνορα, στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, στα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς, στα τμήματα και στα αστυνομικά μπλόκα. Ένα σύστημα που οξύνει τις ανισότητες και οδηγεί τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία με ταχείς ρυθμούς στη βίαιη φτωχοποίηση. Ένα σύστημα που καθημερινά οπλίζει, καλύπτει και ξεπλένει παιδοβιαστές, βιαστές και δολοφόνους.

21 Γενάρη: Από την πορεία αλληλεγγύης στα Προσφυγικά στην Αθήνα

Από το κατειλημμένο έδαφος της Λέλας Καραγιάννη 37 στεκόμαστε αλληλέγγυοι/ες στους συντρόφους και τις συντρόφισσες των κατειλημμένων προσφυγικών και σε όλες τις καταλήψεις, τους αυτοοργανωμένους χώρους αγώνα και τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις. Μπροστά στην κρατική επιθετικότητα, δεν παραδινόμαστε, μαχόμαστε. Με όπλο μας την αλληλεγγύη, θα συνεχίσουμε τον αγώνα για την οργάνωση της κοινωνικής και ταξικής αντεπίθεσης, για τη δημιουργία ενός κόσμου ισότητας και ελευθερίας.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ
NO PASARAN!

Ανοιχτή Συνέλευση της Κατάληψης
Λέλας Καραγιάννη 37

Ο αγώνας στο Lutzerath της Γερμανίας

Το χωριό Lutzerath που βρίσκεται στη δυτική Γερμανία, στο κρατίδιο της βόρειας Βεστφαλίας-Ρηνανίας, τον τελευταίο καιρό βρίσκεται στο στόχαστρο της καταστολής. Συγκεκριμένα μετά και την πώληση του τελευταίου οικοπέδου στην εταιρεία εξόρυξης RWE, υπήρχε σχέδιο εκκένωσης του χωριού ώστε να επεκταθεί το λιγνιτωρυχείο που ήδη από το 2006 λειτουργεί στην περιοχή. Πράγμα που έγινε την Τετάρτη 11/1, έπειτα από μεγάλη αστυνομική επιχείρηση με χρήση αντλιών νερού, σκυλιών, τανκς, καθώς από το 2020 έχουν συρρεύσει στην περιοχή χιλιάδες αλληλέγγυοι αποφασισμένοι να υπερασπιστούν μέχρι τέλους το χωριό και το φυσικό του πλούτο. Την Κυριακή 15/11 έγινε μεγάλη προσπάθεια ανακατάληψης με τη συμμετοχή πάνω από 30.000 ανθρώπων, η οποία όμως παρά τις πολύωρες συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής δε στέφθηκε με επιτυχία. Το χωριό Lutzerath θα είναι το τελευταίο από μια σειρά 20 και πλέον χωριών, που αφού πρώτα εκδιώχτηκαν οι κάτοικοί τους και ερήμωσαν, λεηλατήθηκαν και μετατράπηκαν σε απέραντα εργοτάξια για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της μεταλλευτικής βιομηχανίας. Αξίζει να τονιστεί ότι η συγκεκριμένη συμφωνία, η οποία υπογράφηκε με τις ευλογίες του κόμματος των Πρασίνων και υπό το πρόσχημα της κάλυψης των ενεργειακών αναγκών του γερμανικού κράτους, χαρακτηρίζεται προκλητικά ως «φιλική προς το περιβάλλον» καθώς αποτρέπει την καταστροφή άλλων 5 χωριών.

Παρέμβαση στο Γερμανικό προξενείο στη Θεσσαλονίκη

Για άλλη μια φορά γινόμαστε μάρτυρες κρατικών απειλών, εκκενώσεων δημοσίων χώρων, κατασταλτικών χτυπημάτων, σκανδαλωδών συμφωνιών που αποσκοπούν στη λεηλασία του φυσικού κόσμου. Μπορεί αυτή τη φορά τα συγκεκριμένα γεγονότα να λαμβάνουν χώρα μακριά από την Ελλάδα, όμως το νήμα που συνδέει το συγκεκριμένο αγώνα με εκατοντάδες άλλους, τόσο σε εγχώριο όσο και σε διεθνές επίπεδο, είναι η αδηφαγία του κεφαλαίου, οι προσπάθειες για μεγιστοποίηση των κερδών των αφεντικών όποιες και αν είναι οι συνέπειες, η διαρκής και ολοένα εντεινόμενη επίθεση στα συμφέροντα της κοινωνικής βάσης, με λίγα λόγια η βάρβαρη φύση του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος. Αυτό που στη γλώσσα των τεχνοκρατών αποκαλείται ανάπτυξη μέσω επενδύσεων, ιδιωτικοποιήσεων κλπ., στη γλώσσα των καταπιεσμένων πρέπει να μεταφράζεται ως ασταμάτητη υποτίμηση και εξαθλίωση των ζωών τους. Ας μη γελιόμαστε, ο ολοένα διευρυνόμενος έλεγχος τεράστιων εκτάσεων του πλανήτη και η εκμετάλλευση τους από τους καπιταλιστές για την υλοποίηση κερδοφόρων δραστηριοτήτων, μόνο θάνατο μπορούν να «προσφέρουν» στους ανθρώπους της τάξης μας.

Στην Ελλάδα τα παραδείγματα είναι αμέτρητα. Από τα χιλιάδες στρέμματα καμένης γης το καλοκαίρι του 2021 λόγω της εγκληματικής αδιαφορίας της κυβέρνησης της ΝΔ και τη λεηλασία βουνών και δασών σε όλη την επικράτεια για την κατασκευή αιολικών πάρκων, μέχρι τα σχέδια για εξόρυξη χρυσού στη Χαλκιδική και την κατασκευή υδροηλεκτρικού φράγματος στον ποταμό Αχελώο, φανερώνεται η επικινδυνότητα της κρατικής-περιβαλλοντικής πολιτικής, διανθισμένης πάντοτε με προγράμματα «πράσινης ανάπτυξης» λόγω υποτιθέμενων οικολογικών ανησυχιών. Στο ίδιο πλαίσιο μπορεί να ενταχθεί και η καταστροφή διάφορων δημόσιων χώρων εντός του αστικού ιστού, όπως είναι ο λόφος του Στρέφη, το πάρκο Κύπρου και Πατησίων στην Κυψέλη, η πλατεία των Εξαρχείων, με πρόφαση την ανάπλασή τους για την καλύτερη εξυπηρέτηση των αναγκών των κατοίκων της εκάστοτε περιοχής. Όπως επίσης και οι εκκενώσεις κοινωνικών χώρων και καταλήψεων που έχουν υποτίθεται ως στόχο την επαναπόδοσή τους στην κοινωνία και τη δημιουργία κλίματος «τάξης και ασφάλειας». Στην πραγματικότητα όμως όλες αυτές οι κινήσεις αντανακλούν τους διαχρονικούς σκοπούς του κόσμου της εξουσίας, που δεν είναι άλλοι από το ασταμάτητο θησαύρισμα των αφεντικών σε βάρος της κοινωνικής βάσης αφενός, και τον αφανισμό αφετέρου κάθε θύλακα αντίστασης που αναπτύσσεται εντός της κοινωνίας και στέκεται ως ανάχωμα στην επέλαση του κράτους και του κεφαλαίου.

Σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες λοιπόν είναι απαραίτητο να στηρίξουμε όσους αντιστέκονται και μάχονται ενάντια στην εξαθλίωση και το θάνατο που επιβάλλει το καπιταλιστικό σύστημα. Να δώσουμε το χέρι σε όσους διεκδικούν τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και αγωνίζονται με όραμα την οικοδόμηση μιας καλύτερης κοινωνίας, δίχως εκμετάλλευση και ανισότητα. Να σταθούμε γερά, να μην εγκαταλείψουμε τον αγώνα και πυκνώνοντας τις γραμμές μας, σφυρηλατώντας τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις, να περάσουμε στην αντεπίθεση.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟ LUTZERATH

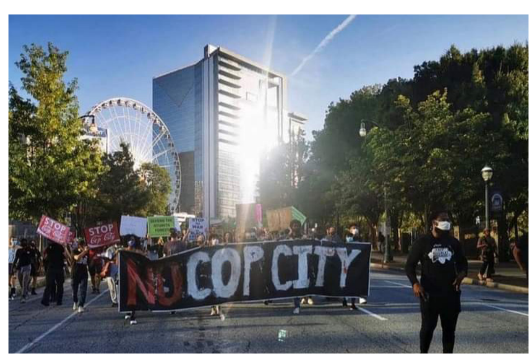
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ, ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση
(τ.σ. Θεσ/νικης)

Δολοφονία οικοακτιβιστή στην Ατλάντα των ΗΠΑ

Στις 18 Γενάρη, ο 26χρονος Manuel Teran, αναρχικός οικοακτιβιστής, πυροβολήθηκε από τους μπάτσους στο South River Forest της Ατλάντα, στις ΗΠΑ. Ο Manuel δολοφονήθηκε σε μια από τις πολλές επιδρομές των μπάτσων, μέσα στο δάσος που υπερασπιζόταν μαζί με άλλους οικοακτιβιστές από την εγκατάσταση σε αυτό μιας "αστυνομούπολης" για την εκπαίδευση των σωμάτων ασφαλείας.

ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΥΜΕ ΚΑΙ ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ, ΚΤΙΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Το συντονιστικό της κατάληψης της Ανώτερης Σχολής Δραματικής Τέχνης του ΚΘΒΕ χαιρετίζει και στηρίζει την κατάληψη του Βασιλικού Θεάτρου.

Το κείμενο του Συντονιστικού Δραματικών Σχολών Θεσσαλονίκης:

"Η Δραματική Σχολή του ΚΘΒΕ εδώ και ένα μήνα τελεί υπό κατάληψη. Οι ιδιωτικές δραματικές σχολές της πόλης προχωρούν σε μαζική αποχή από τα μαθήματα. Μέσα σ' αυτό το χρονικό διάστημα έχουν πραγματοποιηθεί δράσεις και κινητοποιήσεις εντός και εκτος των κατειλημμένων χώρων. Έχει προηγηθεί συντονισμός όλων των σπουδαστών, καλλιτέχνων και νομικων συμβούλων που στηρίζουν εμπρακτα τον αγώνα μας.

Οι κρατικές σχολές της χώρας τελούν υπό κατάληψη, οι ιδιωτικές σχολές καταφεύγουν στο συμβούλιο της επικρατείας, οι καθηγητές της δραματικής σχολής του Εθνικού θεάτρου δηλώνουν ότι αν δεν παρθεί απόφαση μέχρι τις 8 Φεβρουαρίου θα παραιτηθούν, με κίνδυνο να χαθεί το ακαδημαϊκό έτος. Με ανακοίνωση του ΣΕΗ, πραγματοποιείται μαζική 48ωρη απεργία, με ακύρωση παραστάσεων και γυρισμάτων. Ο δρόμος της διεκδίκησης για τα σπουδαστικα και επαγγελματικα δικαιώματα των καλλιτεχνων είναι ανοιχτός για πρώτη φορά.

Στις 30 Ιανουαρίου κατατίθεται τροπολογία που τροποποιει το ΠΔ 85, εξαιρώντας τους καλλιτέχνες. Αυτή η διάταξη δε λύνει το πρόβλημα της διαβάθμισης, αλλά ακόμα χειρότερα αφήνει τη μισθολογική κατάταξη των καλλιτεχνών αδιαβάθμητη, επιτρέποντας στον εκάστοτε υπουργό να αποφασίζει τις απολαβές μας.

Πυρήνας των αιτημάτων μας ήταν εξ αρχής και παραμένει η Ανωτατοποίηση των σπουδών μας. Συνεπώς, δεν μπορούμε να θεωρήσουμε ικανοποιητική τη λυση της σύστασης διϋπουργικής ομάδας, που θα προτείνει μετατροπές προς αναβάθμιση των σχολων μέχρι 31 Μαρτίου. Οι ενδεχόμενες εκλογές μόλις μια βδομάδα μετά καταργούν οποιαδήποτε αξιοπιστία μιας τέτοιας πρότασης.

Οι καλλιτεχνικές κινητοποιήσεις μας συνοδεύονται από τοποθέτηση ΜΑΤ μπροστά από υπουργεία και θέατρα, με αποκορύφωμα την ρίψη χημικών σε καλλιτέχνες στην ειρηνική πορεία της Αθήνας. Είναι χυδαίος και αδιανόητος ο τρόπος που η κυβέρνηση προσπαθεί να αποκλιμακώσει την ένταση που έχει δημιουργηθεί στον καλλιτεχνικό χώρο.

Αυτό που απαντάμε εμείς ως συντονιστικό δραματικών σχολών Θεσσαλονίκης είναι ότι η προσπάθεια φίμωσης της τέχνης δε θα περάσει. Συνεχίζουμε τον αγώνα μας, σύσσωμοι με τις κατειλημμένες σχολες του Εθνικού Θεάτρου, του ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας και πλέον και της ΚΣΟΤ.

Δεν κινούμαστε και δεν μπορούμε να κινηθούμε με υποσχέσεις και αναθέσεις σε μελλοντικές κυβερνήσεις. Για όλους αυτούς τους λόγους και ως κλιμάκωση του αγώνα μας ενάντια στην κρατική αδιαφορία και τη συνεχη υποβάθμιση του πολιτισμού, προχωράμε στην ΚΑΤΑΛΗΨΗ του Βασιλικού θέατρου. Αλληλεγγύη στην κατάληψη του κτιρίου Τσίλλερ. τώρα.

Ο αγώνας συνεχίζεται. Η υποβάθμιση του πολιτισμού είναι ζήτημα όλης της κοινωνίας.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

• Την ΑΜΕΣΗ τροποποίηση του ΠΔ 85/2022 με την υπαγωγή όλων των καλλιτεχνών στη βαθμίδα ΤΕ μέχρι την επίλυση στο χρόνιο ζήτημα των αδιαβάθμητων σπουδών μας.
Πάγιο αίτημά μας η ανωτατοποίηση των σπουδών στις παραστατικές τέχνες με μόνη επιλογή τον ΔΗΜΟΣΙΟ χαρακτήρα, καμία σκέψη για ίδρυση κολλεγίων.

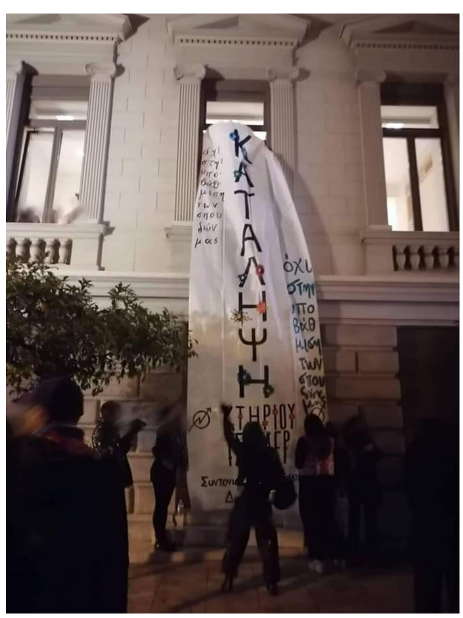
• Την παροχή Σίτισης, Στέγασης, Μειωμένου Κόμιστρου, Δωρεάν συγγραμμάτων και λοιπών Φοιτητικών Δικαιωμάτων.

• Την ίδρυση Δημόσιου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος Παραστατικών Τεχνών στα πρότυπα της Σχολής Καλών Τεχνών.

Συντονιστικό καλλιτεχνικών σχολών Θεσσαλονίκης

Ανακοίνωση της Κατάληψης της δραματικής σχολής του Εθνικού θεάτρου για την κατάληψη του θεάτρου Τσίλλερ

ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΥΜΕ ΚΑΙ ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΤΣΙΛΛΕΡ, ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Η Κατάληψη της Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου χαιρετίζει την κατάληψη του κτιρίου του Θεάτρου Τσίλερ που είναι γεγονός από απόψε, 4 Φεβρουαρίου 2023. Οι σπουδαστές/στριες των Δραματικών Σχολών παίρνουμε στα χέρια μας την τύχη και το μέλλον μας και αντιστεκόμαστε με κάθε τρόπο στην θεσμική απαξίωση που υποβαθμίζει την εκπαιδευτική και καλλιτεχνική μας πορεία. Ως νέοι καλλιτέχνες που βδομάδες τώρα κατακλύζουμε τους δρόμους του κέντρου της Αθήνας διεκδικώντας την εκπλήρωση των δίκαιων αιτημάτων μας, την τροποποίηση του ΠΔ (85/2022) με την παροχή του ΤΕ στα πτυχία μας, την παροχή στέγασης, σίτισης και φοιτητικών παροχών, και την ίδρυση νέων Ανωτάτων Σχολών Παραστατικών Τεχνών, δηλώνουμε πως θα πολεμήσουμε ενωμένοι μέχρι τέλους την κυβερνητική αδιαφορία, την υποβάθμιση της τέχνης στη ζωή, το κυβερνητικό χτύπημα στην ελευθερία που η τέχνη μας πρεσβεύει. Η κατάληψη του σημαντικότερου, ιστορικού θεάτρου της Αθήνας υποστηρίζει έμπρακτα, με τον πιο δυναμικό, αλληλέγγυο και μαχητικό τρόπο, πως το θέατρο δεν το προστατεύουν, βέβαια, τα ΜΑΤ που το φρουρούσαν στην μεγάλη πορεία της Πέμπτης γελοιοποιώντας την κυβέρνηση στα μάτια της κοινωνίας, δεν το προστατεύει το ΥΠΠΟΑ που σήμερα επιδόθηκε στην υποκριτική και σπάταλη φιέστα της Ελευσίνας Πολιτιστικής Πρωτεύουσας 2023, αλλά οι ηθοποιοί του, οι σκηνοθέτες του, οι χορευτές του, οι κάθε λογής εργάτες του, τα παιδιά του. Στηρίζουμε, λοιπόν, την κατάληψη του Θεάτρου Τσίλερ όπως και όσο χρειαστεί και δεν σταματάμε να αγωνιζόμαστε μέχρι να νικήσουμε!

Το Συντονιστικό της κατάληψης της δραματικής σχολής του εθνικού θεάτρου

ΝΙΚΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤ(ΡΙ)ΩΝ ΤΟΥ ΚΘΒΕ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ Π.Δ.85!

Η ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ ΚΑΙ Η ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΗ ΑΝΕΡΓΙΑ

Απόσπαση παιδαγωγικής επάρκειας από τμήματα των φιλοσοφικών σχολών.

Γιατί αφιερώνουμε χρόνο, κόπο και χρήματα για να μπούμε στις σχολές μας; Είναι ένα ερώτημα που φαίνεται να παίρνει διαφορετικές απαντήσεις ανάλογα από τη σκοπιά που το κοιτάς. Αν είσαι σπουδαστής/τρια πιθανώς να απαντήσεις γιατί ήθελες να λάβεις κάποια μόρφωση και να συνεχίσεις σε ένα επάγγελμα που σε ενδιαφέρει, αν είσαι κομμάτι του κρατικού μηχανισμού λήψης αποφάσεων τότε θα πεις για να πληρώνεις καλά τη κερδοφορία των αφεντικών… Αυτή η αντίθεση φαίνεται πολύ έντονα το τελευταίο διάστημα σε όλες τις αλλαγές που προωθούνται: «πιστοποιητικό παιδαγωγικής επάρκειας», μετατροπή των καλλιτεχνικών σχολών σε μεταλυκειακή εκπαίδευση, φαίνεται στην ενίσχυση των σχολών κατάρτισης και σε μια σειρά σχολών στις οποίες τα επαγγελματικά δικαιώματα είναι στον αέρα! Ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά τους. Ένα σημαντικό κομμάτι των σπουδαστ(ρι)ών ανήκουν στην κατηγορία των καθηγητικών σχολών, δηλαδή σχολές με την προοπτική της συνέχισης στην εκπαιδευτική διαδικασία από τη σκοπιά του δασκάλου και της καθηγήτριας. Για να «κερδίσει» κάποιος/α μια θέση στο δημόσιο σχολείο, μιλάμε για έναν τεράστιο ανταγωνισμό σε λίστες προσόντων, από τις οποίες μάλιστα θα «πετύχεις» θέση αναπληρωτή. Ο ανταγωνισμός των προσόντων αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της διάρθρωσης της εκπαίδευσης. Η «κοστολόγηση» των προσόντων σε διδακτικές μονάδες και χρήματα αποτελεί διαχρονική ρύθμιση της εξουσίας. Μπορούμε να το δούμε στην εξίσωση πτυχίων ΑΕΙ-Κολλεγίων, στα επί πληρωμή μεταπτυχιακά και διδακτορικά, στα «πιστοποιημένα» ινστιτούτα που πλουτίζουν στην αγορά ECTS, μπορούμε τέλος να το δούμε στις αλλαγές στην παιδαγωγική επάρκεια. Σύμφωνα με τα άρθρα 99 & 100 του νόμου 4957/2022, οι φοιτήτ(ρι)ες δε θα αποκτούν πλέον διδακτική-παιδαγωγική επάρκεια με τη λήψη του πτυχίου, αλλά θα παρακολουθούν «ειδικό πρόγραμμα» δύο εξαμήνων. Μάλιστα προβλέπεται ένα πρόγραμμα για κάθε ΑΕΙ με περιορισμένες θέσεις, ενώ ήδη έχουν ξεκινήσει σεμινάρια με δίδακτρα.

Υποβάθμιση πτυχίων των σχολών στον καλλιτεχνικό χώρο.

Σε μια συγκυρία όπου το κράτος επιδιώκει διαρκώς την εκπαιδευτική υποβάθμιση, έρχεται στο προσκήνιο ο νέος νόμος, περί "πιστοποιητικού παιδαγωγικής επάρκειας". Η εφαρμογή αυτού του νόμου έχει ως άμεσο στόχο τις σχολές που υπάγονται στον καλλιτεχνικό κλάδο, στερώντας από τους απόφοιτους την δυνατότητα να συνεχίσουν την κατάρτιση τους στον εκπαιδευτικό τομέα από την σκοπιά του καθηγητή, ενώ παράλληλα επιδιώκει να εξισώσει τα πτυχία της τριτοβάθμιας παιδείας με τα αντίστοιχα μετα-λυκειακά.

Είναι φανερό πως οι κρατικοί μηχανισμοί δεν περιορίζουν απλώς τις επαγγελματικές προοπτικές των αποφοίτων, αλλά καταφέρνουν παράλληλα την περαιτέρω υπονόμευση της τέχνης και ευρύτερα του καλλιτεχνικού χώρου. Τα τελευταία χρόνια, ξεκινώντας από την καραντίνα, ο καλλιτεχνικός κλάδος είχε απομονωθεί πλήρως. Εκείνη την χρονική περίοδο δίνονταν επιδόματα από τα οποία ο κλάδος αυτός είχε εξαιρεθεί και απαιτούσε την επαναφορά συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Στη συνέχεια το κράτος εξαπέλυσε μία ακόμη επίθεση η οποία αφορά τον "τρομονόμο", ένα νομοσχέδιο που ουσιαστικά ζητούσε την εφαρμογή της λογοκρισίας στο καλλιτεχνικό υλικό το οποίο δεν ακολουθεί τυφλά την κυρίαρχη αφήγηση και δεν υποτάσσεται σε αυτήν. Είναι, λοιπόν, φανερό πως όσο η τέχνη δεν εμπλουτίζει το κεφάλαιο, τόσο αυτή θα παραμελείται.

Βέβαια, η τέχνη και ο πολιτισμός αποτελούσαν πάντοτε για το ελληνικό κράτος ένα δυνατό χαρτί το οποίο συνέδεε με την εθνική υπερηφάνεια για να απευθυνθεί και να προσεγγίσει το πιο εθνικόφρον κοινό. Ωστόσο, η τέχνη για το κράτος και το κεφάλαιο είναι όπως ήδη ειπώθηκε, ό,τι προσφέρει στην κερδοφορία τους και ό,τι μπορεί να συνεισφέρει στην τόνωση του εθνικού φρονήματος. Έτσι, οδεύουμε στην πλήρη εμπορευματοποίηση του συγκεκριμένου κλάδου που για να ασχοληθείς με αυτόν είτε από την θέση του δημιουργού είτε από την θέση του δέκτη, θα πρέπει να πληρώσεις αδρά.

Αυτό, όμως που έχει σημασία είναι πως η επίθεση στην τέχνη δεν αφορά μόνο αυτή καθ' αυτή. Υπάγεται σε ένα γενικότερο σχέδιο του κράτους σχετικά με την επίθεση σε κάθε εργαζόμενο, άρα και σε κάθε εργαζόμενο καλλιτέχνη. Το Π.Δ. 85/2022 δεν είναι παρά μόνο ένα ακόμη πλοκάμι της αντεργατικής πολιτικής που η σύγχρονη αγορά αναγκάζει το κράτος να ακολουθήσει. Έρχεται πλάι με όλα τα αντεργατικά νομοσχέδια, με την κατάργηση του 8ώρου, την νομιμοποίηση της μαύρης εργασίας, των απλήρωτων υπερωριών και των εν γένει άθλιων συνθηκών εργασίας. Είναι άλλο ένα χτύπημα στην κοινωνική βάση, στους ανθρώπους που ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός έχει βαλθεί να ξεζουμίσει, υλικά και ψυχολογικά, για την κερδοφορία των αφεντικών. Οι ταξικές διαστάσεις αυτών των χτυπημάτων δεν πρέπει ποτέ να ξεχνιούνται γιατί είναι αυτές που συμπληρώνουν το παζλ για να καταλάβουμε τους λόγους πίσω από τους οποίους το κράτος πράττει με τον τρόπο που πράττει. Είναι αυτές που θα γεφυρώσουν, υπό ένα κοινό πρίσμα τους εργασιακούς κλάδους που απειλούνται διαρκώς.

Καταργήσεις τμημάτων.

Την ίδια στιγμή η περιουσία του πανεπιστημίου περνάει στα χέρια ιδιωτικών εταιρειών, κάνοντας ένα ακόμα βήμα προς την εξαφάνιση του δημοσίου χαρακτήρα των σπουδών. Με ΦΕΚ στις 15 Δεκέμβρη ανακοινώνεται πως το Αγρόκτημα και τα Δάση σε Περτούλι και Ταξιάρχη Χαλκιδικής, των τμημάτων Γεωπονίας και Δασολογίας περνάνε σε εταιρεία ιδιωτικού δικαίου, όπως μια σειρά εγκαταστάσεων και λειτουργιών του ΑΠΘ.

Η ιδιωτικοποίηση των εγκαταστάσεων και των λειτουργιών του ΑΠΘ αφήνουν πολλά ερωτήματα γύρω από τη συνέχεια των σπουδών.

Ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων και αχρήστευση των σύγχρονων πτυχίων.

Όλες αυτές οι «ξαφνικές» μεταρρυθμίσεις δεν έρχονται από το πουθενά, αλλά αποτελούν συνέχεια της όξυνση της ταξικής ανισότητας μέσα από την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση. Αποτελούν συνέχεια του νόμου εξίσωσης των πτυχίων των δημοσίων πανεπιστημίων με αυτά των κολλεγίων. Αποτελούν συνέχεια του νόμου που ψηφίστηκε το καλοκαίρι για διάλυση των ενιαίων πτυχίων και την απόσπαση επαγγελματικών δικαιωμάτων από αυτά. Η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση αποτελεί μια διαρκή διαδικασία του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος μέσω της οποίας επιχειρεί να διασφαλίσει την επικυριαρχία του, να εντείνει την ταξική εκμετάλλευση και να εξασφαλίσει την κοινωνική σιγή. Τα εκπαιδευτικά νομοσχέδια των τελευταίων χρόνων μεθοδεύουν την πλήρη υποβάθμιση της δημόσιας παιδείας, ώστε το σύνολό της να προσαρμοστεί στις ανάγκες του κεφαλαίου σύμφωνα και με τα διεθνή

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

πρότυπα. Παρατηρείται δηλαδή, μία συντονισμένη προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της παιδείας και τη μετατροπή της σε εμπορεύσιμο αγαθό, καθώς πλέον η τριτοβάθμια και όχι μόνο δεν εξυπηρετεί κάτι ως δημόσια για τα αφεντικά.

Απέναντι στην γενικευμένη στρατηγική υποβάθμισης της δημόσιας παιδείας, εξάλειψης της φοιτητικής μέριμνας, την αποστείρωση των πανεπιστημίων και την καταπάτηση κεκτημένων αγώνα όπως το άσυλο είναι αναγκαίο να δημιουργήσουμε δομές και διαδικασίες αγώνα στις σχολές. Να αναγνωρίσουμε πως η επίθεση στην κοινωνική βάση είναι συνολική και συνεπώς συνολικές θα πρέπει να είναι οι απαντήσεις. Από το ΑΠΘ και τις σχολές παραστατικών τεχνών, ως την Μαλαματίνα και την εκκενωμένη κατάληψη Mundo Nuevo να συνδέσουμε τους επιμέρους αγώνες για την οργάνωση της κοινωνικής και ταξικής αντεπίθεσης. Με μαζικές Γενικές Συνελεύσεις, Καταλήψεις, Διαδηλώσεις, να αμφισβητήσουμε έμπρακτα, συλλογικά και μαχητικά την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση.

-Αφαιρούν την παιδαγωγική επάρκεια από τα πτυχία, ανοίγοντας δρόμο στα ιδιωτικά σεμινάρια

-Ξεπουλάνε το αγρόκτημα και τα δάση, βάζοντας ταφόπλακα σε Γεωπονική - Δασολογία

-Υποβαθμίζουν τα πτυχία των καλλιτεχνικών σχολών με το ΠΔ 85

Κράτος & κεφάλαιο κερδοφορούν στις πλάτες μας

Ενάντια στην υποβάθμιση των σπουδών και των ζώων μας

Θα τους ανατρέψουμε με συνελεύσεις, καταλήψεις, διαδηλώσεις.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ Κ΄ ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

ΠΟΡΕΙΕΣ-ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ-ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΜΑΖΙΚΕΣ

ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΩΡΑΡΙΑ ΚΑΙ ΜΑΥΡΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΝΑ ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΝΕΑ ΜΑΣ ΠΤΥΧΙΑ

-Αναρχική Συνέλευση Φοιτητ(ρι)ών Quieta Movere-

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΜΑΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ/ΣΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΕΣ/ΕΣ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Κύριο χαρακτηριστικό της σημερινής εποχής αποτελούν οι συνεχείς και πολυεπίπεδες κρίσεις του συστήματος πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής οργάνωσης της κοινωνίας, του κρατικού- καπιταλιστικού- πατριαρχικού συστήματος εξουσίας. Η συστημική συνδεσιμότητα ως απόρροια της παγκοσμιοποίησης οδήγησε σε έναν κόσμο πλήρως αλληλεξαρτώμενο, βαθιά πολύπλοκο, όπου τα γεγονότα διαδραματίζονται με πρωτοφανή μεγάλη ταχύτητα. Μπορούμε να δούμε την ταχύτητα παντού στην κοινωνική δυσαρέσκεια, τις τεχνολογικές αλλαγές, τους γεωπολιτικούς ανταγωνισμούς, τις κρίσεις του χρηματοπιστωτικού συστήματος, τις αναδιαρθρώσεις στην εργασία, καθώς και την αλλαγή των χαρακτηριστικών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Όλες αυτές οι ασύνδετες φαινομενικά καταστάσεις έχουν μία κοινή ρίζα, την βασική αρχή του καπιταλιστικού συστήματος, την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Εντός αυτού του πλαισίου, το κράτος από το 2019 έως σήμερα έχει περάσει μία σειρά νόμων που βασικό σκοπό έχει την πλήρη αποδυνάμωση των κοινωνικών αντιστάσεων, με την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, τον νόμο για την περιστολή των διαδηλώσεων, την ψήφιση του νέου ποινικού κώδικα, τον νόμο 4777 που φέρνει την πανεπιστημιακή αστυνομία, καθώς και τις συνεχείς διώξεις αγωνιστών με αποτέλεσμα την φυλάκιση αρκετών εξ' αυτών. Η συνεχής πρόσληψη κάθε λογής μπάτσων, η υλικοτεχνική αναβάθμιση της αστυνομίας, καθώς και η όξυνση της επιτήρησης από τις μυστικές (παρα)κρατικές υπηρεσίες δείχνουν ότι η εξουσία φιλοδοξεί, όχι απλώς να προλάβει να αντιμετωπίσει τις κοινωνικές συγκρούσεις που έπονται, αλλά να προλάβει ακόμα και τη δημιουργία τους.

Γιατί θεωρούμε ότι δεν υπάρχει άλλη λύση από τον αδιαμεσολάβητο αντι-κρατικό και αντικαπιταλιστικό αγώνα; Γιατί ακριβώς η ίδια η μετεξέλιξη και ο εκσυγχρονισμός του καπιταλισμού προκύπτει από κρίσεις που το ίδιο το σύστημα παράγει, και ενώ οι βαθιές αντιθέσεις του φαίνονται να θίγουν την υπόσταση του, αντιθέτως αυτό που κάνουν πραγματικά είναι να επανατοποθετούν το πρόβλημα με νέους και σκληρότερους όρους για τους από τα κάτω. Πιο ειδικά, η επικράτηση του νεοφιλελευθερισμού επικύρωσε θεσμικά/νομοθετικά την πλήρη απαξίωση κάθε τι δημόσιου και επέβαλε την απόλυτη κυριαρχία των αγορών στις ζωές μας. Με σημαία την ιδεολογία του νεοφιλελευθερισμού, τον ατομοκρατισμό, τον καταναλωτισμό και την ιδιώτευση, ο κόσμος εισήλθε σε μία τροχιά που η υγεία, η παιδεία, οι μετακινήσεις, η τέχνη... αποτελούν απλώς ένα προϊόν με το ανάλογο κέρδος.

Η βασική κατεύθυνση του νεοφιλελευθερισμού σχετικά με την παιδεία και την γνώση είναι ότι η εκπαιδευτική διαδικασία οφείλει να συνδέεται με την οικονομική δραστηριότητα σε επίπεδο καταμερισμού της εργασίας και εσωτερικής λειτουργίας της, και να σέβεται την θεμελιώδη αρχή της οικονομίας του κέρδους. Τα πτυχία χάνουν το ισχυρό τους αντίκρισμα στην αγορά εργασίας και στη διασφάλιση εργασιακών δικαιωμάτων και προσαρμόζονται στις ανάγκες του κεφαλαίου. Άρα, η τριτοβάθμια εκπαίδευση πλέον τείνει να αποτελέσει χώρο δημιουργίας και εκγύμνασης του νέου τύπου εργαζόμενου, ή ίσως καλύτερα του νέου τύπου ανθρώπου, απόλυτα ελεγχόμενου και κατευθυνόμενου, ανίκανου πια να εξεγερθεί ατομικά ή συλλογικά.

Από το 2010 έως σήμερα το ελληνικό κράτος υπό τις διαταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου έχει φέρει μία σειρά από μεταρρυθμίσεις, με αποτέλεσμα την όξυνση των ταξικών ανισοτήτων, την ανεργία και την μετανάστευση πολλών νέων στο εξωτερικό. Το προεδρικό διάταγμα 85, εκτός από όλα τα συντεχνιακά χαρακτηριστικά τα όποια έχει προβάλει, φανερώνει και την συνολικότερη σήψη τους συστήματος, καθώς η επίθεση στον πολιτισμό και τους ανθρώπους του αποτελεί μία ολομέτωπη επίθεση προς όλη την κοινωνία. Η υποβάθμιση των ζωών της πλειοψηφίας των καλλιτεχνών, στον τόπο τον οποίο γεννήθηκε το θέατρο, αποτελεί μία υπαρξιακή απειλή για όλη την κοινωνική βάση, καθώς η τέχνη γίνεται απλώς ένα χόμπι, και στην εποχή που ζούμε χόμπι έχουν μόνο όσοι διαθέτουν λεφτά και χρόνο. Η μόνη τέχνη που έχει αξία για το σύστημα είναι αυτή που μπορεί να μετρηθεί με χρήματα και η τέχνη που έχει το μεγαλύτερο κέρδος είναι αυτή που πληρώνει το λιγότερο δυνατόν τους ανθρώπους που την φτιάχνουν.

Εμείς, ως φοιτητές και φοιτήτριες, δεν βρίσκουμε καμία απολύτως διαφορά στους λόγους και τις αιτίες που αυτή την στιγμή υποβαθμίζεται το πτυχίο των σπουδαστών και σπουδαστριών των καλλιτεχνικών σχολών. Δεν βλέπουμε καμία διαφορά στο αποτέλεσμα. Δεν μας επιτρέπει η συνείδηση μας να σκεφτούμε ότι απλά πρόκειται για ένα συντεχνιακό ζήτημα, στο οποίο μόνο οι καλλιτέχνες θα πρέπει να βρουν μία λύση για τα εργασιακά τους δικαιώματα με το κράτος. Ο αγώνας των σπουδαστών/στριών των καλλιτεχνικών σχολών είναι αγώνας όλης της κοινωνίας, πόσο δε μάλλον του φοιτητικού κινήματος. Γιατί ακριβώς το ΠΔ 85 είναι κομμάτι της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης που έχει θεσπίσει την ελάχιστη βάση εισαγωγής, το ν + ν/2, τα τουρνικέ, το πιστοποιητικό παιδαγωγικής επάρκειας, την κατάργηση του ασύλου. Ο αγώνας που δίνεται αυτή την στιγμή είναι και δικός μας αγώνας και μία νίκη των σπουδαστών/στριών των δραματικών σχολών θα αποτελέ-

σει μία νίκη ενάντια στο κράτος και την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση.

Ως αναρχικοί και αναρχικές πιστεύουμε ότι ο μεγαλύτερος κίνδυνος για αυτόν τον αγώνα δεν είναι η καταστολή, αλλά οι ειδικοί στην πολιτική. Το μεγαλύτερο πλεονέκτημα των σπουδαστών/τριών καλλιτεχνικών σχολών είναι ότι δεν περιμένουν από τους εκλεγμένους αντιπροσώπους, που αντιμετωπίζουν την πολιτική σαν μία πρακτική τέχνη, την οποία άλλοι κατέχουν και άλλοι όχι, και συνεπώς η πλειοψηφία θα πρέπει να αφήσει την ζωή της στα χέρια λίγων “ειδικών”. Αντίθετα, μιας και για εμάς η πολιτική δεν είναι θέμα τεχνικής, αλλά θέμα γνώμης, και θεωρώντας ότι ο λαός μπορεί και πρέπει να αυτοκυβερνηθεί, προτάσσουμε την άμεση δράση και τον αδιαμεσολάβητο ακηδεμόνευτο αγώνα χωρίς εκπροσώπους. Οφείλουμε να αναδείξουμε ότι η απόφαση των σπουδαστών/τριών να καταλάβουν το κτήριο, και πριν την περίοδο των Χριστουγέννων αλλά και μετά, αποτέλεσε την σπίθα αυτού του αγώνα, αλλά μπορεί να αποτελέσει και το καύσιμο του. Η κατάληψη ως μέσο αγώνα αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της αγωνιστικής ιστορίας και κουλτούρας στον ελλαδικό χώρο, με παρακαταθήκη την εξέγερση του Πολυτεχνείου, το μαθητικό κίνημα του ‘91, τους φοιτητικούς αγώνες του 2006-2007, την Δεκεμβριανή εξέγερση του 2008. Η μετατροπή των δραματικών σχολών σε κέντρα αγώνα σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, και Πάτρα κρατάει αναμμένη αυτή την αγωνιστική φλόγα και σίγουρα έχει δημιουργήσει αρκετά προβλήματα στους υψηλά ιστάμενους.

2 Φλεβάρη: πανό της Πρωτοβουλίας Αναρχικών Φοιτητών-τριών Αθήνας σε κινητοποίηση στο Σύνταγμα

Η έντονη πολιτική πίεση που ασκείται αυτή την στιγμή στην κυβέρνηση είναι ακριβώς γιατί ο αγώνας των σπουδαστριών/ων είναι ακηδεμόνευτος και αδιαμεσολάβητος. Είναι ένας αγώνας που δίνεται από ανθρώπους που δεν προσκύνησαν κανέναν και δεν συμβιβάστηκαν με τίποτα, που διεκδικούν μία καλύτερη ζωή κυνηγώντας το όνειρο τους. Καθώς η θέληση να ακολουθήσεις την ζωή την οποία θες, και όχι αυτήν που σε αναγκάζουν να έχεις, μπορεί να φέρει τους πιο φαινομενικά δυνατούς αυτής της κοινωνίας στην πιο δύσκολη θέση.

Ζούμε την εποχή που σημασία έχει η εικόνα και όχι η ουσία, που μία ψευδαίσθηση μπορεί να ελέγξει την πραγματικότητα. Μία περίοδο που η εξουσία προσπαθεί αδιάκοπα να απονοηματοδοτήσει τα πάντα από τις ζωές μας και από τους αγώνες του χθες. Η επανανοηματοδότηση της ζωής μας, των αγώνων μας, των ονείρων μας δεν μπορεί παρά να έρθει από τον πολιτισμό μας. Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους σπουδαστές και τις σπουδάστριες των δραματικών σχολών που τελούν υπό κατάληψη (δραματική Σχολή Εθνικού Θεάτρου, δραματική Σχολή ΚΘΒΕ και

ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας) ηθικά - υλικά - πολιτικά, όχι μόνο γιατί αγωνιζόμαστε ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, ενάντια στο κράτος και τον καπιταλισμό, αλλά γιατί πιστεύουμε ότι η τέχνη και ο πολιτισμός των “από τα κάτω” θα επανανοηματοδοτήσει το όραμα για την κοινωνική απελευθέρωση, θα προωθήσει μία τέχνη βαθιά αντισυστημική, δίνοντας το τελειωτικό χτύπημα στους εξουσιαστές αυτού του κόσμου.

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΘΕΣΗ ΠΡΟΣ ΟΛΗ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΠΡΑΣΙΝΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΜΑΣ

26 Νοέμβρη '22: πανό της κατάληψης Λέλας Καραγιάννη 37 και του Αναρχικού/Αντιεξουσιαστικού Στεκιού Αντίπνοια στην διαδήλωση στα Εξάρχεια ενάντια στην εμπορευματοποίηση, την ανάπλαση, την αστυνομοκρατία και την καταστολή

30/1: Πανό της Συνέλευσης Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κυψέλης/Πατησίων στη συγκέντρωση έξω από το δημαρχείο Αθηνών ενάντια στην ανάπλαση του κτήματος Δρακόπουλου

[Γαλλία] Νέα μέτρα καταστολής απέναντι στις καταλήψεις

Στις 31 Ιανουαρίου θα συζητηθεί στη Γαλλική Σύγκλητο ο προτεινόμενος νόμος anti-squat "για την προστασία των κατοικιών από την παράνομη κατοχή".

Κατατέθηκε στις 18 Οκτωβρίου από τους βουλευτές Kasbarian και Bergé της κυβέρνησης Μακρόν (LREM) και έχει ήδη εγκριθεί από το Γαλλικό Κοινοβούλιο.

Εάν υπερψηφιστεί, ο νόμος αυτός θα προβλέπει ποινές φυλάκισης έως και 3 ετών για την είσοδο ή και παραμονή σε οποιοδήποτε "κτίριο για στεγαστική ή οικονομική χρήση". Αυτό σημαίνει ότι θα αφορά κάθε αυτοδιαχειριζόμενο χώρο, καταλήψεις, αυτόνομες ζώνες υπεράσπισης (ZAD), Πανεπιστημιακούς χώρους και εργοστάσια. Παρόμοιοι νόμοι έχουν ήδη ψηφιστεί και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Σε παγκόσμιο επίπεδο η καταστολή των καταλήψεων αυξάνεται και οι εξώσεις πολλαπλασιάζονται. Σε ορισμένες χώρες όπου το πλαίσιο είναι ήδη πιο καταπιεστικό από ό,τι στη Γαλλία, γίνεται όλο και πιο δύσκολο να ανοίξουν νέες καταλήψεις.

Οι αυτοδιαχειριζόμενοι χώροι έχουν τεράστια σημασία για τους ανθρώπους που ζουν και περνούν χρόνο εκεί δίνοντας τους ζωή. Ενώ οι πόλεις μετατρέπονται με γοργούς ρύθμους σε κέντρα επιτήρησης και κερδοσκοπίας για τους πιο ισχυρούς, οι αυτοοργανωμένοι χώροι μας επιτρέπουν να δημιουργήσουμε αυτό που μας στερείται σε μια κοινωνία που στιγματίζει, αποβάλλει και τιμωρεί όσους δεν χωράνε στα πολύ στενά της πλαίσια. Στα όλο και πιο εξευγενισμένα αστικά κέντρα οι καταλήψεις γίνονται καταφύγια αλλά και χώροι πολιτικής οργάνωσης και αλληλεγγύης για όλους όσους δεν έχουμε τα οικονομικά μέσα για να στεγαστούμε αλλιώς όπως και για εκείνους που το κράτος αποκλείει και ποινικοποιεί στερώντας τους άδειες παραμονής στη χώρα. Το κράτος έχει κηρύξει πόλεμο στους φτωχές και περιθωριοποιημένες ομάδες καθώς και σε κάθε πολιτική ομάδα που αμφισβητεί την κρατική κυριαρχία προτείνοντας λύσεις από τα κάτω. Και όλα αυτά ενώ, σύμφωνα με την Γαλλική Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, ο αριθμός των άδειων ιδιοκτησιών στην Γαλλία φτάνει τα 3,1 εκατομμύρια εκ των οποίων 400.000 στο Παρίσι.

Πιο αναλυτικά ο νόμος αυτός προβλέπει τα εξής :

Αρθρο 1 : Εντατικοποίηση της καταστολής με 45.000 ευρώ πρόστιμο και 3 χρόνια φυλάκιση αντί για 15.000 ευρώ και 1 χρόνο φυλάκιση που ισχύει μέχρι σήμερα

Άρθρο 2 : Επεκτείνει τον ορισμό της κατάληψης και συνεπώς και τις δυνατότητες δίωξης

Άρθρο 3 : Επιτρέπει τη δίωξη των καταληψιών και των ενοικιαστών που παραμένουν στο χώρο μετά από εκδικασμένη απόφαση έξωσης

Άρθρο 4 : Εμποδίζει τον δικαστή να αναστείλει τη ρήτρα διακοπής του ενοικιαστηρίου

Άρθρο 5 : Μειώνει τις προθεσμίες του πρωτοκόλλου εξόφλησης σε περίπτωση ενοικιαστικού χρέους και άρα τα υπάρχοντα περιθώρια τακτοποίηση της κατάστασης

Όλα αυτά σημαίνουν ότι καταργείται ο νόμος που μέχρι σήμερα προστάτευε τους ενοικιαστές καθώς οι προϋποθέσεις για έξωση από τον ιδιοκτήτη ήταν συγκεριμένες και αυστηρές. Με τον καινούριο νόμο προστατεύεται η ατομική περιουσία των μεγαλοιδιοκτητών και οι ενοικιαστές που θα βρεθούν σε καθεστώς επισφάλειας και θα αντιμετωπίσουν αδυναμία πληρωμής, ορίζονται πλέον ως καταληψίες που θα πρέπει να επιλέξουν να βρεθούν στο δρόμο ή στη φυλακή. Παράλληλα, με την εντατική καταστολή των πολιτικών και στεγαστικών καταλήψεων, η από τα κάτω οργανωμένη απάντηση στην επισφάλεια και την αστεγία δεν θα υφίσταται καν ως επιλογή.

Ο νόμος anti-squat παρουσιάζεται από τους υποστηρικτές του ως ένα μέσο προστασίας της ιδιωτικής ιδιοκτησίας αποκρύπτωντας επιμελώς ότι στη Γαλλία ένα 3,5% του γαλλικού πληθυσμού κατέχει το 50% του συνόλου των ιδιοκτησιών όλης της χώρας. Κάθε ένας από αυτούς τους μεγαλοιδιοκτήτες έχει στην κατοχή του τουλάχιστον 5 κατοικίες αξίας πολλών εκατομμυρίων η καθεμία, ειδικά στο Παρίσι. Η κρατική ρητορική προσπαθεί να περάσει μια συμπαθητική εικόνα αυτών των μεγαλοιδιοκτητών, παρουσιάζοντας μια εντελώς θυματοποιημένη εικόνα τους, αμελώντας φυσικά να αναφερθεί στα 10 εκατομμύρια Γάλλων που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας και τους 300.000 αστέγους, σύμφωνα με την καταγραφή του 2020.

Είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι αυτός ο νόμος θα πλήξει ακόμα πιο σκληρά συγκεκριμένες ομάδες : μετανάστριες, τρανς άτομα, σεξεργάτριες, ανάπηρα άτομα, μονογονεϊκές οικογένειες, επιζώντα έμφυλης και οικογενειακής βίας θα βρεθούν χωρίς ασφαλείς χώρους αναφοράς και στέγασης.

Την εβδομάδα 21 με 29 Ιανουρίου, στο πλαίσιο του φεστιβάλ Intersquat, οι καταλήψεις της περιφέρειας του Παρισιού άνοιξαν τις πόρτες τους και οργάνωσαν εκδηλώσεις οικονομικής ενίσχυσης καθώς και ανοιχτές συζητήσεις για το μέλλον των καταλήψεων και τους τρόπους υπεράσπισης των αυτοδιαχειριζόμενων χώρων μας. Η εβδομάδα έκλεισε με πορεία των συλλογικοτήτων των καταλήψεων από τη Βαστίλλη μέχρι το μέγαρο της Γαλλικής Συγκλήτου.

Η ποινικοποίηση της επισφάλειας και των πολιτικών φρονημάτων δεν θα περάσει !

Θα υπερασπιστούμε μέχρι τέλους τους χώρους αυτονομίας, αυτοδιαχείρισης και ελευθερίας !

Αναρχικοί/ες Παρισιού

Θεσσαλονίκη

25 ΝΟΕΜΒΡΗ

ημέρα αντίστασης και μνήμης ενάντια στην πατριαρχία και την έμφυλη βία

Τα μπλοκ της Ομάδας ενάντια στην πατριαρχία στις διαδηλώσεις σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

Αθήνα

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στις καταγγέλουσες του παραβιαστή γιατρού και καθηγητή του ΑΤΕΙΘ (ΔΙΠΑΕ)

Τη Δευτέρα στις 16/01 δικάζεται σε δεύτερο βαθμό η υπόθεση του καθηγητή του τμήματος ΔΙΠΑΕ που κατηγορείται για σεξουαλικές παρενοχλήσεις φοιτητριών αλλά και γυναικών που επισκέπτονταν το προσωπικό του ιατρείο. Η υπόθεση έχει έρθει στη δημοσιότητα εδώ και περίπου δύο χρόνια, όταν κάποιες φοιτήτριες βρήκαν το θάρρος να καταγγείλουν τη συμπεριφορά του καθηγητή απέναντί τους και ενώ ο ίδιος έχει καταδικαστεί πρωτόδικα για σεξουαλικές παρενοχλήσεις. Ωστόσο, ως καθηγητής στο ΔΙΠΑΕ δεν τέθηκε σε διαθεσιμότητα από το σύλλογο, παρά μόνο μετά τις επίμονες προσπάθειες φοιτητριών και αλληλέγγυων, ενώ το ιατρείο του παραμένει ανοιχτό μέχρι και σήμερα.

Σε μία καθημερινότητα που βρίθει από περιστατικά πατριαρχικής βίας, γυναικοκτονίες, βιασμούς, κυκλώματα σωματεμπορίας και παιδοβιασμούς, είναι φανερό ότι οι φορείς της εξουσίας δεν μπορούν πλέον ούτε κατ' επίφαση να μιλήσουν για την εξάλειψη της έμφυλης βίας. Όσα πορτοκαλί φωτάκια και να βάλουν γύρω από την Βουλή, εμείς δεν ξεχνάμε ότι στην υπόθεση της 18χρονης τότε Ε., που βρισκόταν έγκλειστη στο διαμέρισμα του μαστροπού μπάτσου Δ. Μπουγιούκου και κατάφερε να δραπετεύσει, ο μπάτσος τριγυρνά ελεύθερος, όπως και τα καθάρματα της ομάδας Δίας που βίασαν τη 19χρονη μέσα στο Α.Τ. Ομόνοιας και πλέον και οι μαστροποί από το «Χωριάτικο». Δεν ξεχνάμε την αθώωση των δολοφόνων της Zackie Oh!, την αποφυλάκιση του παιδοβιαστή Λιγνάδη, την απαλλαγή των βιαστών της Γεωργίας στη Θεσσαλονίκη και τη συνεχιζόμενη προσπάθεια συγκάλυψης του κυκλώματος trafficking στον Κολωνό με επικεφαλής τον παιδοβιαστή και μαστροπό της 12χρονης Η. Μίχο. Είναι οι ίδιοι οι θεσμοί που δεν συγκαλύπτουν απλά τα περιστατικά έμφυλης και πατριαρχικής βίας, αλλά την ασκούν οι ίδιοι παρενοχλούν, βιάζουν και δολοφονούν.

Γίνεται λοιπόν αντιληπτό πως το κράτος και οι ένστολοι εντολοδόχοι του διαθέτουν το μονοπώλιο της βίας που με κάθε ευκαιρία το εξαπολύουν, χωρίς φραγμούς, πάνω στα σώματα των καταπιεσμένων, των μεταναστριών, την εργατών, των φοιτητών/φοιτητριών, των αγωνιστριών και των αγωνιστών είτε μέσω του αναβαθμισμένου εξοπλισμού τους είτε μέσω της συγκάλυψης, της αδιαφορίας, της υποβάθμισης και της απόδοσης δικαιοσύνης. Γιατί είναι η βία της εξουσίας, αυτή που ασκούν με την κάλυψη του επίσημου νόμου, αυτή που τους επιτρέπει να σκοτώνουν και να βασανίζουν ανενόχλητοι. Συνεχίζουν να διαπράττουν κρατικά εγκλήματα, με την νομιμοποίηση των ΜΜΕ και το ξέπλυμα της αστικής δικαιοσύνης επιχειρώντας -με ξεκάθαρους όρους- την εξόντωση των φτωχών και των αποκλεισμένων.

Καμία εμπιστοσύνη δεν έχουμε στην αστική δικαιοσύνη, αφού δεν είναι η πρώτη φορά που συγκαλύπτει και αφήνει ελεύθερους βιαστές ενώ προσπαθεί σταθερά και επανειλημμένα να υποβαθμίσει, να θάψει ή να χειριστεί με βάση τα πατριαρχικά στερεότυπα τις υποθέσεις αυτές. Γιατί εκείνο που οπλίζει τα χέρια των βιαστών και δολοφόνων, και ξεπλένει τα εγκλήματά τους είναι ένα ολόκληρο σύστημα, που έχει όνομα και λέγεται πατριαρχία, κράτος και καπιταλισμός. Οι δράστες γαλουχούνται, ενθαρρύνονται, οπλίζονται και στο τέλος καλύπτονται και δικαιολογούνται από τις κυρίαρχες αξίες και τους ίδιους τους μηχανισμούς. Γιατί η έμφυλη βία είναι συστημική βία και αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΘΑ ΚΡΙΘΕΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ!

Εμείς, ως αναρχικές και γυναίκες, είμαστε εδώ – χωρίς θεσμικές αυταπάτες- για να φωνάξουμε ότι τον σάπιο πατριαρχικό κρατικό καπιταλιστικό κόσμο θα τον γκρεμίσουμε! Στεκόμαστε στο πλευρό καθεμιάς και καθενός που έρχεται αντιμέτωπη με το τέρας της πατριαρχίας, σε κάθε μια που αγωνίζεται και εξεγείρεται θέτοντας σε κίνδυνο ακόμα και την ίδια της τη ζωή, σε κάθε μια που ίσως ακόμα δεν έχει βρει φωνή και η κραυγή της ακούγεται σαν ψίθυρος μέσα σε τέσσερις τοίχους, σε κάθε μια που βιάστηκε και η ιστορία της αποτέλεσε είδηση της μιας μέρας σε τηλεοπτικά πάνελ και δελτία ειδήσεων. Όλες μαζί να αγωνιστούμε για να φτιάξουμε έναν κόσμο ισότητας, ελευθέριας και αλληλεγγύης, έναν κόσμο χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση από άνθρωπο σε άνθρωπο.

ΜΠΑΤΣΟΙ, ΜΜΕ, ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ – ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΚΑΛΥΠΤΟΥΝΕ ΤΟΝ ΚΑΘΕ ΒΙΑΣΤΗ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Ομάδα ενάντια στην πατριαρχία |
Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

Παρέμβαση της Ομάδας ενάντια στην πατριαρχία με πανό έξω από το Εφετείο όπου τον Δεκέμβρη έγινε στο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο η δίκη για την υπόθεση trafficking στην Ηλιούπολη, που αναδείχτηκε τον Ιούλιο του 2021, όταν η 18χρονη τότε Ε., έγκλειστη στο διαμέρισμα του μαστροπού μπάτσου Δ. Μπουγιούκου, κατάφερε να δραπετεύσει, χάρη στο κουράγιο της και στην αλληλεγγύη μιας εργαζόμενης σε καφέ της περιοχής, που δεν έκλεισε τα μάτια.

"Θα βρεθούμε δίπλα της στη μάχη που θα δώσει και θα σταθούμε απέναντι στην τρομοκρατία που ασκεί το κύκλωμα trafficking και οι αστυνομικοί, δικαστικοί και πολιτικοί του πάτρωνες, οι οποίοι προσπαθούν κάθε φορά να ενοχοποιήσουν τα θύματα της έμφυλης βίας και να ξεπλύνουν τους δράστες." - Απόσπασμα από το κάλεσμα της Ομάδας ενάντια στην πατριαρχία

22/12 : Από τη συμμετοχή της ομάδας ενάντια στην πατριαρχία στην πορεία στην Ηλιούπολη

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΑΝΤΙΝΟΜΙΑ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Στις 8/12 πριν από το προγραμματισμένο εβδομαδιαίο μπαρ στην κατάληψη Αντινομία, στην Κέρκυρα, εισήλθαν στον χώρο τρία άτομα που αναγνωρίστηκαν από την περιφρούρηση ως φασίστες, γνώριμοι από τα πανεπιστήμια και εκδιώχθηκαν. Προκειμένου να εξασφαλιστεί πως έχουν απομακρυνθεί, σύντροφοι/ισσες τους ακολούθησαν μέχρι κάποιο σημείο όπου και δέχθηκαν οργανωμένη επίθεση από υπεράριθμη ομάδα νεοναζί που τους είχε στήσει ενέδρα και κατά τη διάρκειά της εκτόξευαν δολοφονικές απειλές προς τους συντρόφους/ισσες και προς την κατάληψη. Ένας σύντροφος διακομίστηκε άμεσα στο νοσοκομείο όπου χρήζει χειρουργικής επέμβασης στην κάτω γνάθο. Η επίθεση αυτή ήταν προσχεδιασμένη και διακηρυγμένη κάτι που αποδεικνύεται και από βίντεο που αναρτήθηκε στον φασιστικό λογαριασμό "autonomouss_kerkyra" στο instagram που ανέβηκε μετά την πορεία στις 5/12, που πραγματοποιήθηκε ενάντια στη δολοφονική επίθεση από μπάτσους στον Ρομά Κώστα Φραγκούλη, στο οποίο ακούγονται απειλές προς τους αγωνιζόμενους, καθώς και από φθορές και φασιστικά σύμβολα που έγιναν γύρω από την κατάληψη το βράδυ της 6ης Δεκέμβρη- μετά την πορεία για τα 14 χρόνια από την κοινωνική εξέγερση του '08 που ξέσπασε μετά τη δολοφονία του Αλ.Γρηγορόπουλου στα Εξάρχεια.

Σε μία εποχή που η συνολική συστημική κρίση εντείνεται και ο πόλεμος εναντίον των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων είναι ολομέτωπος, η επανεμφάνιση των παρακρατικών συμμοριών δεν προξενεί καμία εντύπωση ειδικά σε πεδία που είναι πιο απομακρυσμένα από τις μητροπόλεις στις οποίες οι κρατικές συμμορίες επιχειρούν να κυριαρχήσουν στο δημόσιο πεδίο. Άλλωστε γνωρίζουμε πως οι νεοναζί δεν είναι παρά το μακρύ χέρι του κράτους. Γιατί η φασιστική επίθεση στην κατάληψη Αντινομία, ή οι φασιστικές παρελάσεις στην Φλώρινα συμβαίνουν την ίδια στιγμή που αναπτύσσεται ένα συντονισμένο σχέδιο των κατασταλτικών μηχανισμών με εκκενώσεις καταλήψεων, ξυλοδαρμούς διαδηλωτών/τριών, βασανισμούς και βιασμούς στα τμήματα, δολοφονίες προσφύγων και μεταναστών στα σύνορα της Ευρώπης Φρούριο, με σφαίρες στο κεφάλι σε όσους θεωρούνται περισσευούμενοι πληθυσμοί· που διώκονται αγωνιζόμενοι για τη συμμετοχή τους σε αντιφασιστικές διαδηλώσεις, που επιτρέπονται οι ναζιστικοί χαιρετισμοί μέσα στις αίθουσες της αστικής δικαιοσύνης (επιθυμώντας να ρίξει τα παρακρατικά της δεκανίκια στα μαλακά), που ξεπλένονται παράγοντες της εξουσίας, βιαστές, παιδοβιαστές και συγκαλύπτονται κυκλώματα trafficking, που μέσω των ΜΜΕ διαχέεται ακατάπαυστα το ρατσιστικό μίσος, η μισαλλοδοξία, οι εθνικιστές κορώνες και η πατριαρχική δυσωδία. Κάθε στιγμή ξεκαθαρίζουν κράτος και κεφάλαιο πως εμείς θα πεθαίνουμε για να επιζούν αυτοί και πως όποιος επιχειρεί να ορθώσει το ανάστημά του απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα θα χτυπιέται.

Όμως δεν μας τρομοκρατούν. Ο κόσμος του αγώνα ξέρει να στήνει αναχώματα ενάντια στην επέλαση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, ενάντια στην κρατική και παρακρατική τρομοκρατία και τον κοινωνικό εκφασισμό.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΨΩΝΟΥΜΕ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

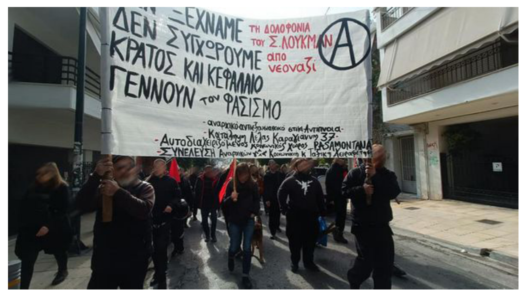
(για την κάλυψη των ιατρικών εξόδων του τραυματισμένου συντρόφου έχει απευθύνει κάλεσμα η Ανοιχτή αντιφασιστική συνέλευση https://www.firefund.net/solidarityantifa)

Σαχζάτ Λουκμάν

για πάντα ζωντανός

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ - ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ

14 Γενάρη 2023: Διαδήλωση για τα 10 χρόνια από τη δολοφονία του μετανάστη εργάτη Σ.Λουκμάν στα Πετράλωνα από νεοναζί.

Θεσσαλονίκη

28 Γενάρη: Από τη συμμετοχή της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης στις αντιφασιστικές- αντικρατικές κινητοποιήσεις σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

Ούτε με φυλακές ούτε και με νόμους - ο φασισμός τσακίζεται στους δρόμους

Αθήνα

Για το γκρέμισμα του ειδικού καθεστώτος κράτησης 41α και όλων των φυλακών

Νίκη στην απεργία πείνας του Αλφρέντο Κόσπιτο (από 20/10)

Από τις 20 Οκτωβρίου ο αναρχικός Αλφρέντο Κόσπιτο, κρατούμενος σε φυλακή της Σαρδηνίας, ξεκίνησε απεργία πείνας ενάντια στο ειδικό καθεστώς κράτησης 41α (41bis) που του επιβλήθηκε από τις 5 Μαΐου του 2022, με απόφαση της τότε υπουργού δικαιοσύνης, ενώ είναι ήδη έγκλειστος τα τελευταία δέκα χρόνια σε φυλακές υψίστης ασφαλείας. Στην πορεία της απεργίας προστέθηκαν κι άλλοι κρατούμενοι και κρατούμενες, σε ένδειξη αλληλεγγύης.

Το καθεστώς 41α συνεπάγεται μια φυλακή μέσα στη φυλακή και αποτελεί βασανιστήριο, σχεδιασμένο για την ψυχολογική και σωματική εξόντωση των πολιτικών κρατούμενων, μέσω της απομόνωσης και της αισθητηριακής στέρησης. Προβλέπει μεταξύ άλλων ασφυκτικό περιορισμό και έλεγχο των επισκεπτηρίων, του προαυλισμού και της επικοινωνίας τόσο με τον έξω κόσμο όσο και με τον υπόλοιπο πληθυσμό της φυλακής, αποσκοπώντας στον πολιτικό και κοινωνικό θάνατο των έγκλειστων. Το 2009, η Ντιάνα Μπλεφάρι, καταδικασμένη για τις νέες ερυθρές ταξιαρχίες, αυτοκτόνησε μετά από τέσσερα χρόνια ομηρίας σε καθεστώς απομόνωσης 41α, με την ψυχική της υγεία σακατεμένη. Στο εφιαλτικό περιβάλλον που διαμορφώνει το συγκεκριμένο καθεστώς ανήκει και η στέρηση της δυνατότητας του κρατούμενου να προσέλθει στο δικαστήριο, να εκφράσει πολιτικό λόγο και να συναντηθεί με αλλλέγγυους, αφού δικάζεται μέσω τηλεδιάσκεψης, ενώ βρίσκεται σε ειδικό κελί των φυλακών. Ενδεικτικά, όταν ο Αλφρέντο Κόσπιτο επιχείρησε στις 20 Οκτωβρίου να διαβάσει τη δήλωσή του για την έναρξη της απεργίας πείνας, στο δικαστήριο του Σάσαρι, ο δικαστής, πατώντας απλώς ένα κουμπί, έκλεισε τη σύνδεση, για να μην ακουστεί ποτέ. Στη συνέχεια το κείμενο χαρακτηρίστηκε δικαστικό απόρρητο, ενώ ακόμα και οι συνήγοροι του Κόσπιτο απειλούνται με ποινή φυλάκισης αν προβούν σε δημοσιοποίηση.

Για να υπαχθεί κάποιος κρατούμενος στο συγκεκριμένο καθεστώς απομόνωσης αρκεί η πολιτική απόφαση του εκάστοτε υπουργού δικαιοσύνης, ενώ για την άρση του προβλέπονται δηλώσεις μετάνοιας, ομολογίες και «συνεργασία με τις αρχές», κοινώς, πρακτικές κατάδοσης.

Ταυτόχρονα, το δικαστικό σύστημα του ιταλικού κράτους έχει θεσπίσει μια επιπλέον ποινή της ισόβιας κάθειρξης (ergastolo ostativo), σύμφωνα με την οποία συγκεκριμένοι ισοβίτες, καταδικασμένοι για πράξεις «τρομοκρατίας», θα στερούνται όλα όσα προβλέπει γενικά ο νόμος για τα ισόβια. Δεν έχουν, δηλαδή, καμία δυνατότητα αποφυλάκισης μετά από την έκτιση μεγάλου μέρους της ποινής τους, δεν δικαιούνται άδειες κ.ά. Μια τέτοια ποινή επαπειλείται αυτή τη στιγμή για τον Αλφρέντο Κόσπιτο αλλά και την αναρχική Άννα Μπενιαμίνο, αφού προτείνεται η αναβάθμιση των κατηγοριών που τους αποδίδονται για επίθεση σε σχολή του δολοφονικού κατασταλτικού σώματος των καραμπινιέρων. Μολονότι δεν υπήρξαν τραυματισμοί στη συγκεκριμένη ενέργεια, πόσο μάλλον θάνατοι, επιχειρείται να δικαστούν με την κατηγορία της «πολιτικής σφαγής».

Τόσο το ειδικό καθεστώς κράτησης 41α όσο και η ποινή των ισοβίων που συνεπάγεται καταδίκη σε θάνατο μέσα στις φυλακές έχουν δεχθεί σφοδρή κριτική από το συνταγματικό δικαστήριο της Ιταλίας αλλά και από την ευρωπαϊκή επιτροπή για την πρόληψη των βασανιστηρίων, όσον αφορά τις απάνθρωπες συνθήκες που επιβάλλουν. Ωστόσο, θα ήταν ανόητο να μην αναγνωρίσουμε ότι αποτελούν εκφράσεις του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, ενδεικτικές της κατεύθυνσης που ακολουθεί σε διεθνές επίπεδο η κρατική τρομοκρατία, σε μια εποχή που συνδυάζει το ιστορικό κατασταλτικό της οπλοστάσιο απέναντι στους πολιτικούς της αντιπάλους και ταυτόχρονα απεκδύεται τα κουρέλια μιας προσχηματικής δημοκρατίας με τα οποία καλύπτονταν τα εγκλήματα της κυριαρχίας. Και φυσικά αυτή η διαδικασία δεν αφορά ούτε αποκλειστικά την Ιταλία, αλλά ούτε περιορίζεται μέσα στα τείχη των φυλακών, αντίθετα αφορά όλη την κοινωνία, είτε το βλέπει κανείς είτε θέλει να το αποσιωπά.

Από το καθεστώς FIES στην Ισπανία ως τα λευκά κελιά της Τουρκίας, από τα υπόγεια κελιά του Κορυδαλλού, τη στέρηση αδειών στον πολιτικό κρατούμενο Δ. Κουφοντίνα και τον νέο σωφρονιστικό κώδικα στην Ελλάδα, οι πολιτικοί και οι απείθαρχοι κοινωνικοί κρατούμενοι θάβονται ζωντανοί. Το αναρχικό κίνημα, οι καταλήψεις, οι απεργίες, οι διαδηλώσεις, οι κοινωνικοί-ταξικοί αγώνες και οι εξεγέρσεις βρίσκονται στο στόχαστρο της καταστολής, με απροκάλυπτες μεθόδους μιντιακού γκεμπελισμού, δικαστικών κατασκευών και μιας λυσσαλέας αστυνομικής βίας. Γιατί σε κοινωνίες που βυθίζονται όλο και περισσότερο στη φτώχεια και την εξαθλίωση, όπου η πείνα και οι αποκλεισμοί βαφτίζονται κανονικότητα, οι δολοφονίες στα σύνορα αποτελούν την επίσημη ευρωπαϊκή πολιτική, η θεσμική πατριαρχική βία μετρά αμέτρητες γυναικοκτονίες και βιασμούς, ο φυσικός κόσμος λεηλατείται και κάθε ίχνος ελευθερίας στραγγαλίζεται, το κράτος οπλίζεται για να καταπνίξει τη μοναδική διέξοδο της ανθρωπότητας από τα δεσμά της κυριαρχίας: τον αγώνα για την κοινωνική επανάσταση, για έναν κόσμο χωρίς κράτη και αφεντικά, χωρίς φυλακές και σύνορα, χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση. **No pasaran!**

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση-Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Από τη συμμετοχή της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης στις κινήσεις αλληλεγγύης στον απεργό πείνας και δίψας Θ. Χατζηαγγέλου σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΝΕΟ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ

Μέσα στον Οκτώβρη η ακροδεξιά νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ψηφίζει τον νέο σωφρονιστικό κώδικα, ένα νόμο με τον οποίο επιτίθεται ευθέως στα δικαιώματα των κρατουμένων, αυστηροποιώντας ακόμη περαιτέρω τις ήδη άθλιες κι απάνθρωπες συνθήκες κράτησης εντός των φυλακών -συνθήκες που επιβαρύνθηκαν ακόμη περισσότερο από την κρατική εγκληματική διαχείριση της πανδημίας. Έτσι το κράτος εντείνει ακόμη περισσότερο το καθεστώς εξαίρεσης μέσα από μία σειρά διατάξεων που αφορούν τόσο τους κρατούμενους συνολικά όσο και τους φυλακισμένους αγωνιστές ειδικότερα.

Βασική πτυχή του νέου νόμου αποτελεί η ουσιαστική κατάργηση του δικαιώματος των αδειών καθώς αυστηριοποιούνται τα χρονικά όρια έκτισης των ποινών προκειμένου να θεμελιωθεί το δικαίωμα άδειας, ενώ ταυτόχρονα αυξάνεται το πλήθος των προϋποθέσεων που απαιτούνται για την κατοχύρωσή της. Η περιστολή των αδειών επεκτείνεται με τον νέο νόμο και στις εκπαιδευτικές άδειες, τόσο ως προς τις προϋποθέσεις χορήγησής τους όσο και ως προς τους λόγους ανάκλησης, ναρκοθετώντας, υπονομεύοντας και τελικά στερώντας το δικαίωμα των κρατούμενων στην εκπαίδευση. Επιπλέον, εισάγονται ειδικές διατάξεις περιστολής των αδειών που αφορούν συγκεκριμένες κατηγορίες κρατούμενων, όπως είναι όσοι εκτίουν ποινές για «τρομοκρατία» ή «εγκληματική οργάνωση», το νομικό πλαίσιο το οποίο αξιοποιεί κατασταλτικά το κράτος έτσι ώστε να φυλακίσει αγωνιστές. Με τις νέες αυτές τροποποιήσεις πρακτικά το κράτος αφαιρεί το δικαίωμα στην άδεια από τους πολιτικούς κρατούμενους, όπως ο Δ. Κουφοντίνας ο οποίος στερείται εκδικητικά εκ νέου άδειες για τα αμέσως επόμενα έτη.

Πέρα από την περιστολή και κατάργηση των αδειών, ο νέος νόμος θεσμοθετεί εκ νέου φυλακές υψίστης ασφαλείας (τύπου Γ) στις οποίες θα υπάγονται όσοι κρατούμενοι κρίνονται ως «επικίνδυνοι για την τάξη», στοχεύοντας ξεκάθαρα σε ένα ειδικό καθεστώς εξαίρεσης για τους πολιτικούς κρατούμενους εντός της φυλακής. Επιχειρείται δηλαδή από τη μία η απομόνωση, η εξόντωση και ο αποκλεισμός των «απείθαρχων» κρατούμενων -πολιτικών και ποινικών- από το σύνολο των υπόλοιπων φυλακισμένων και από την άλλη ο εκφοβισμός των τελευταίων μέσω της καταστολής και της παραδειγματικής τιμωρίας όσων αντιστέκονται ενάντια στις συνθήκες κράτησης. Έτσι η διάταξη αυτή έχει ως σκοπό να χτυπηθούν οι αγώνες των κρατούμενων μέσω των νέων θεσπισμένων εκδικητικών μέτρων. Χαρακτηριστική έκφανση του ολοκληρωτικού περιεχομένου του νέου σωφρονιστικού κώδικα αποτελεί η μεταφορά της αρμοδιότητας των φυλακών από το υπουργείο δικαιοσύνης στο υπουργείο προστασίας του πολίτη.

Οι κατασταλτικές και επιθετικές για τα δικαιώματα των κρατουμένων διατάξεις του νέου σωφρονιστικού κώδικα καθώς και η επίταση του καθεστώτος εξαίρεσης για τους πολιτικούς κρατούμενους σκιαγραφούν την προσπάθεια επιβολής του σύγχρονου ολοκληρωτισμού κράτους και κεφαλαίου εντός των φυλακών μέσω μιας συνθήκης ασφυκτικού εγκλεισμού. Ο νόμος αυτός έρχεται να εκπληρώσει την συνάρμοση του ελληνικού κράτους με τις ευρωπαϊκές κατασταλτικές νομοθεσίες για τις φυλακές σε μία περίοδο όπου οι καπιταλιστές και το κράτος ξεδιπλώνουν μία ολομέτωπη επίθεση απέναντι στην κοινωνική και ταξική βάση. Οι συνεχείς αντεργατικοί νόμοι, η διάλυση της δημόσιας παιδείας και υγείας, η όξυνση της πατριαρχικής βίας, η περιστολή των διαδηλώσεων, η λεηλασία του φυσικού κόσμου, η εμπορευματοποίηση των δημόσιων χώρων, οι κρατικές δολοφονίες μεταναστών στα χερσαία και υδάτινα σύνορα, η όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και των μιλιταριστικών σχεδιασμών με φόντο τις πολεμικές συγκρούσεις στην ίδια την ευρωπαϊκή ήπειρο πλέον και όχι μονάχα στην ευρύτερη καπιταλιστική περιφέρεια, αποτελούν μερικές από τις πτυχές της επίθεσης των κυρίαρχων στους πληβείους, μέρος της οποίας είναι και ο νέος σωφρονιστικός κώδικας.

Είτε εντός είτε εκτός των τειχών των φυλακών, οι αντικοινωνικοί σχεδιασμοί κράτους και κεφαλαίου -σχεδιασμοί που έχουν συνέχεια ανεξαρτήτως κυβέρνησης όπως φάνηκε κι από τον αγώνα των κρατούμενων ενάντια στην πολιτική της προηγούμενης κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ- έχουν ως σκοπό το τσάκισμα των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, την εξόντωση των αγωνιστών, τον ιδεολογικό και πολιτικό αφοπλισμό των πληβείων απέναντι στους εξουσιαστές. Οι φυλακίσεις, οι διώξεις, οι εκκενώσεις των καταλήψεων και των δομών του αναρχικού κινήματος, η περιστολή των αδειών των κρατουμένων, η επίταση του καθεστώτος εξαίρεσης μέσα στις φυλακές δεν αφορούν μονάχα τα πιο προωθημένα και ριζοσπαστικά κομμάτια των αγωνιστών αλλά λειτουργούν παραδειγματικά επιχειρώντας να τρομοκρατήσουν τους καταπιεσμένους. Σκοπός δεν είναι άλλος από την πλήρη καθυπόταξη της κοινωνίας σε ένα καθεστώς φτώχειας, εξαθλίωσης και αφαίμαξης, δίχως καμία άλλη προοπτική πέρα από τη δυστοπία του κόσμου της εκμετάλλευσης και της υποδούλωσης που επιφυλάσσουν οι καταπιεστές. Προκειμένου λοιπόν να προχωρήσει τους σχεδιασμούς του, το χρεοκοπημένο κρατικό καπιταλιστικό σύστημα εξουσίας επιστρατεύει την κρατική βία και καταστολή, εγκαθιδρύει ένα αστυνομοκρατούμενο περιβάλλον σε κάθε πτυχή της ζωής και αναβαθμίζει το νομικό του οπλοστάσιο προκειμένου να θωρακιστεί απέναντι στις αντιστάσεις που αναπτύσσονται.

Είναι το πολιτικό προσωπικό που νομοθετεί τους περαιτέρω όρους εκμετάλλευσης, εγκλεισμού και καταστολής. Είναι η αστική δικαιοσύνη που καταδικάζει τους φτωχούς, στοχοποιεί και εκδικείται τους αγωνιστές στα κελιά της αστικής δημοκρατίας ενώ ταυτόχρονα συγκαλύπτει μπάτσους βιαστές, παιδοβιαστές, κυκλώματα trafficking και αφήνει ελεύθερους τους φασίστες της Χρυσής Αυγής. Είναι οι μπάτσοι που δέρνουν, σκοτώνουν και φυλάνε τα συμφέροντα των εξουσιαστών. Είναι το κράτος, το κεφάλαιο, η εξουσία.

Μέσα σε αυτή τη συνθήκη, οι κρατούμενοι στον Κορυδαλλό από τις 28/10 και μετέπειτα σε μία σειρά από φυλακές της χώρας βρίσκονται σε συνεχείς κινητοποιήσεις αρνούμενοι το μεσημεριανό κλείδωμα στα κελιά, και σε ορισμένες περιπτώσεις και το μεροκάματο. Με αυτό τον τρόπο δίνουν έναν αγώνα αντιστεκόμενοι απέναντι στην περιστολή των

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 41α, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙ-ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ, ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

Η φυλακή είναι ένας θεσμός που στο σύνολό του αποτελεί προϊόν μιας κοινωνίας βασισμένης στην κυριαρχία και την εκμετάλλευση. Σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί λύση για κοινωνικά προβλήματα, αλλά αντιθέτως αντιπροσωπεύει ένα από τα πολλά πρόσωπα της κρατικής βίας.

Στην Ιταλία, οι συνθήκες στις φυλακές επιδεινώνονται διαρκώς εδώ και χρόνια: ο υπερπληθυσμός καθώς και η σωματική και ψυχολογική κακοποίηση αποτελούν την «κανονικότητα» μιας ολοένα και πιο αφόρητης κατάστασης, πράγμα που μαρτυρά ο αυξανόμενος αριθμός αυτοκτονιών.

Οι συνθήκες που αντιμετωπίζουν οι έγκλειστοι σε καθεστώς 41α (41bis) ή αλλιώς «καθεστώς υψηλής εποπτείας» είναι ακόμα πιο απαράδεκτες. Σε αυτές τις περιπτώσεις, πρόκειται για κανονικό ψυχοσωματικό βασανιστήριο, λόγω των εξαιρετικά σκληρών συνθηκών απομόνωσης και στερήσεων.

Τόσο η ισόβια κάθειρξη όσο και το άρθρο 41α αποτελούν μια θεσμοθετημένη φρίκη, επαίσχυντη για κάθε κοινωνία. Πέρα από τις υποκριτικές διακηρύξεις για την ανάγκη «επανένταξης» του κρατούμενου ή της κρατούμενης στην κανονική κοινωνική ζωή, αυτές οι επιβαλλόμενες τιμωρίες αποκαλύπτουν πώς αντιλαμβάνονται οι άρχουσες τάξεις τους ανθρώπους που πέφτουν στα δίχτυα της «δικαιοσύνης» τους: σαν σκουπίδια που πρέπει να απομονωθούν στην κοινωνική χωματερή που συνιστούν οι φυλακές.

Ακόμη και το Συνταγματικό Δικαστήριο αναγνώρισε αυτήν την κατάσταση, κρίνοντας, ήδη από το 2021, ότι τα συγκεκριμένα μέτρα είναι αντισυνταγματικά. Η νέα κυβέρνηση, συνεχίζοντας την πρακτική των προκατόχων της, επαναβεβαίωσε την εφαρμογή της ισόβιας κάθειρξης χωρίς δικαίωμα αποφυλάκισης με περιοριστικούς όρους. [Σημ. στην αγγλική έκδοση: ο ιταλικός όρος «ergastolo ostativo» περιγράφει μια ειδική ποινή ισόβιας κάθειρξης, η οποία εφαρμόζεται σε καταδικασμένους για αδικήματα «τρομοκρατίας» και για τη μαφία. Οι ισοβίτες αυτοί δεν έχουν καμία πρόσβαση σε υποτιθέμενα ευεργετικά μέτρα, όπως η εργασία εκτός των φυλακών, οι άδειες, ο κατ' οίκον περιορισμός, η επικοινωνία κ.α., παρά μόνο αν «συνεργαστούν με τις δικαστικές αρχές», δηλαδή αν καταδώσουν. Αντίθετα, οι υπόλοιποι καταδικασμένοι σε ισόβια έχουν πρόσβαση στις προαναφερόμενες εναλλακτικές, χωρίς περιορισμούς].

Εδώ και χρόνια γινόμαστε μάρτυρες του ιδιαίτερου μένους των κατασταλτικών μηχανισμών ενάντια στο αναρχικό κίνημα, με όλο και πιο ευφάνταστες δικαστικές θεωρίες και όλο και βαρύτερες ποινές, ακόμη και για γεγονότα που ανήκουν στις στοιχειώδεις εκφράσεις των κοινωνικών συγκρούσεων. Στην πραγματικότητα, σε βάρος του αναρχικού κινήματος εφαρμόζεται το λεγόμενο «ποινικό δίκαιο του εχθρού», βάσει του οποίου δικάζεται κανείς όχι τόσο για τις πράξεις που διαπράττει όσο για τις ιδέες του.

Αυτό το μένος επιδεικνύεται επίσης σε βάρος εκείνων των κρατούμενων, γυναικών και αντρών, που υπερασπίζονται το αναρχικό τους ιδεώδες, καθώς υφίστανται όλο και πιο σκληρά καθεστώτα εγκλεισμού, με πιο πρόσφατο το 41α.

Εδώ και εβδομάδες, ο Alfredo Cospito πραγματοποιεί απεργία πείνας μέχρις εσχάτων προκειμένου να απομακρυνθεί από το καθεστώς 41α, ενώ κι άλλοι φυλακισμένοι και φυλακισμένες ξεκίνησαν απεργία πείνας σε ένδειξη αλληλεγγύης.

Υποστηρίζουμε τον αγώνα τους καθώς και κάθε αγώνα που διεξάγουν κρατούμενοι και κρατούμενες σε όλες τις φυλακές, διεκδικώντας λιγότερο πνιγηρές συνθήκες, την οριστική κατάργηση του 41α και όλων των υπόλοιπων ειδικών καθεστώτων κράτησης.

Στην ιστορία μας έχουμε γνωρίσει τη βαρβαρότητα των ειδικών νόμων, του εγκλεισμού, της εξορίας, της φυσικής εξόντωσης. Ποτέ δεν τα κατάφεραν! Η λαχτάρα για ελευθερία και κοινωνική δικαιοσύνη είναι δυνατότερη απ' όλα.

Ιταλική Αναρχική Ομοσπονδία
(Επιτροπή Επικοινωνίας)
20 Νοεμβρίου 2022

federazioneanarchica.org

*Το άρθρο δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Umanita Nova

συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

δικαιωμάτων τους και την περαιτέρω αυστηροποίηση των συνθηκών εγκλεισμού που εισάγει ο νέος σωφρονιστικός κώδικας.

Απέναντι στον νέο σωφρονιστικό κώδικα, τον περιορισμό των δικαιωμάτων των φυλακισμένων, την διαιώνιση του καθεστώτος εξαίρεσης για τους πολιτικούς κρατούμενους, την κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα στο σύνολό της, να στηρίξουμε με την αλληλεγγύη μας τον αγώνα των κρατούμενων στις φυλακές για την υπεράσπιση των κατακτήσεών τους, οι οποίες έχουν κερδηθεί με αιματηρούς αγώνες και εξεγέρσεις εντός των φυλακών. Ένας αγώνας που δεν περιορίζεται στα στενά όρια των φυλακών, καθώς η υπεράσπιση των δικαιωμάτων των κρατουμένων αφορά το σύνολο των καταπιεσμένων οι οποίοι βιώνουν την ταξική εκμετάλλευση του κρατικού καπιταλιστικού συστήματος. Να σπάσουμε την ασφυκτική συνθήκη που το κράτος με τους μηχανισμούς του επιχειρεί να επιβάλλει. Να παλέψουμε για την πανανθρώπινη χειραφέτηση, για μία κοινωνία ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

3 Δεκέμβρη: Κορυδαλλός, συγκέντρωση αλληλεγγύης στον αγώνα των κρατουμένων στις φυλακές ενάντια στο νέο σωφρονιστικό κώδικα

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ – ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ
ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΚΡΑΤΗ, ΣΥΝΟΡΑ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΕΣ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Κάθε κράτος που πολεμά τους λαούς θα ηττηθεί

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΡΟΤΖΑΒΑ

Στις 19 Οκτώβρη μια νέα επίθεση του τουρκικού κράτους εξαπολύθηκε στη Ροτζάβα και πιο συγκεκριμένα με αεροπορικούς βομβαρδισμούς που στόχο είχαν τόσο να πλήξουν τις γραμμές άμυνας του κούρδων/ισσών ανταρτών/ισσών όσο και τον πληθυσμό μέσα σε κατοικημένες περιοχές. Από αυτή την επίθεση σκοτώθηκαν περισσότεροι από 30 άνθρωποι και τραυματίστηκαν πλέον των 70, ενώ επίσης χτυπήθηκε και νοσοκομειακή μονάδα (γυναικολογική κλινική). Πάνω από 300 βλήματα πυροβολικού εκτοξεύθηκαν στην περιοχή Σεχμπά και στο Τελ Ριφάατ έγιναν συνολικά 7 επιθέσεις με μη επανδρωμένα αεροσκάφη. Το τουρκικό κράτος διεξάγει εδώ και χρόνια ένα συνεχή πόλεμο απέναντι στην επαναστατημένη Ροτζάβα, ο οποίος από το 2018 (επίθεση στο Αφρίν)- 2019 (επίθεση στην πόλη Σερεκανίγιε) κλιμακώνεται με διακοπές νερού, καταστροφές υποδομών, εμπάργκο, απομόνωση και τη συνεχή απειλή του εκτοπισμού και του αφανισμού ολόκληρων πληθυσμών. Αφορμή για την συγκεκριμένη επίθεση αποτέλεσε η χρησιμοποίηση από την πλευρά του Ερντογάν μιας βομβιστικής επίθεσης σε κεντρικό δρόμο της Ταξίμ με 6 νεκρούς, η οποία ψευδώς αποδόθηκε σε Κούρδους του PKK. Στόχος του τουρκικού κράτους είναι να επεκταθεί η "ζώνη ασφαλείας" βάθους 30 χλμ. νότια των συνόρων της Τουρκίας. Το φασιστικό τουρκικό κράτος συνεχίζει να οξύνει την πολεμική του ρητορική και προετοιμασία και εξαγγέλει οτι θα εισβάλλει με χερσαίες δυνάμεις στις περιοχές της Ροτζάβα. Το ετός που διανύουμε έχουν πραγματοποιηθεί 30 επιθέσεις με μη επανδρωμένα σκάφη στις κούρδικες περιοχές της Βόρειας Συρίας, ενώ γίνονται διαρκώς αναφορές για χημικούς βομβαρδισμούς του κράτους της Τουρκίας κατά μήκος των νότιων συνόρων του Κουρδιστάν/ βόρειου Ιράκ.

Είναι εμφανές ότι αυτό που διακυβεύεται είναι η ίδια η ύπαρξη της επαναστατημένης Ροτζάβα και των πληθυσμών της, η οποία απειλείται να καταπνιγεί στο αίμα. Όλες οι μεγάλες κουρδικές συνοριακές πόλεις και τα χωριά βρίσκονται υπό συνεχή βομβαρδισμό, σε μία έκταση εκατοντάδων χιλιομέτρων, με αποτέλεσμα πολλούς νεκρούς ήδη από την πρώτη ημέρα, ανάμεσά τους και παιδιά. Ο λαός της περιοχής εξαναγκάζεται σε εκτοπισμό, προκειμένου να σώσει την ίδια του τη ζωή. Οι μαχητές και μαχήτριες των SDF και YPG/YPJ αφού ήρθαν αντιμέτωποι πρώτα με το τέρας του ISIS το οποίο και κατατρόπωσαν, πληρώνοντας πολύ βαρύ έμψυχο τίμημα, καλούνται να υπερασπιστούν την ίδια τους την γη και την ελευθερία για μία ακόμη φορά.

Στην παρούσα ιστορική φάση, το χρεοκοπημένο πολιτικά, ιδεολογικά, αξιακά και οικονομικά καθεστώς, μην έχοντας πλέον να υποσχεθεί τίποτα άλλο πέρα από πολέμους, αποκλεισμούς και εξαθλίωση, θωρακίζεται απέναντι στην προοπτική της δυναμικής έκφρασης της γενικευμένης κοινωνικής δυσαρέσκειας, τόσο τοπικά όσο και διεθνώς. Είναι η περίοδος όπου τα κράτη και τα αφεντικά επιχειρούν με σφοδρότητα να επιβάλουν στην κοινωνική πλειοψηφία τις εξαγγελίες τους περί «τέλους της ιστορίας», πασχίζοντας να πείσουν με κάθε τρόπο πως δεν υπάρχει καμία άλλη εναλλακτική για τις ανθρώπινες κοινωνίες πέρα από αυτήν όπου, η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία θα είναι αναγκασμένη να ζει στιγματισμένη από την ανέχεια και τη φτώχεια, τις κακουχίες και τις αρρώστιες, τους πολέμους και τις καταστροφές. Οι διακρατικοί σχηματισμοί απεργάζονται την επέκταση της ισχύος τους με στρατιωτικά μέσα, με ολέθριες συνέπειες για κάθε λαό που θα βρεθεί στο διάβα τους, λεηλατώντας εδώ και αιώνες το μεγαλύτερο μέρος του πλανήτη, προετοιμάζουν το επόμενο βήμα. Την μετάβαση από τις περιφερειακές συγκρούσεις «δια αντιπροσώπων», στον γενικευμένο πόλεμο, προκειμένου να διατηρήσουν τα βαμμένα με αίμα «κεκτημένα» της παρακμάζουσας αυτοκρατορίας τους.

Είναι το ιεραρχικό, κρατικό, καπιταλιστικό σύστημα οργάνωσης της κοινωνίας που γεννά πολέμους, θανάτους, προσφυγιά, φτώχεια και εξαθλίωση, που έρχεται να καταστείλει οποιαδήποτε αντίσταση στην επέλασή του, υπενθυμίζοντάς μας ότι πάντα η κυρίαρχη σύγκρουση θα είναι μεταξύ κράτους και κεφαλαίου από την μία, και της χειραφετητικής και απελευθερωτικής δυνατότητας του ανθρώπου από τα δεσμά της εκμετάλλευσης και καταπίεσης από την άλλη. Μία σύγκρουση που έρχεται από τα βάθη της ιστορίας, η πάλη ενάντια στον παρηκμασμένο κόσμο της εξουσίας, και διατρέχει όλες τις μεγάλες επαναστατικές στιγμές στην ανθρώπινη ιστορία.

Ο επαναστατημένος λαός της Ροτζάβα, έχοντας ως πρόταγμα τον δημοκρατικό συνομοσπονδισμό δεν στοχεύει στην δημιουργία ενός ακόμη έθνους-κράτους, αντικαθιστώντας την πρότερη καταπίεση με μία καινούργια. Έχοντας στον πυρήνα του την οικολογία και την γυναικεία χειραφέτηση, φέρνοντας μία πολυπολιτισμική ταυτότητα καθώς συνενώνει Κούρδους, Άραβες, Ασύριους και άλλες πληθυσμιακές ομάδες, χτίζει δομές κοινωνικής οργάνωσης και αυτοάμυνας απέναντι στις κρατικές, καπιταλιστικές και φασιστικές επιθέσεις. Ξεπερνάει τα σύνορα της Συρίας και εμπνέει πληθυσμούς στην ευρύτερη Μέση Ανατολή, προτάσσοντας ένα μοντέλο κοινωνικής αυτό-οργάνωσης των από τα κάτω μέσω της συλλογικής αυτοδιοίκησης, ανταγωνιστικό ως προς τον εξουσιαστικό, κρατικό και καπιταλιστικό τρόπο οργάνωσης της κοινωνίας.

Bijî Rojava
Jin – Jiyan – Azadi

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΟΥΡΔΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

